

JASPER GORIS

UNRAVEL

Aanknoping en ontknoping in een scenografisch ontwerp

Masterproef 2020

Promotor
Prof.arch.Int.arch. Saidja Heynickx

Begeleider
Prof.Int.arch. Johannes Klaps

Academiejaar 2019 -2020

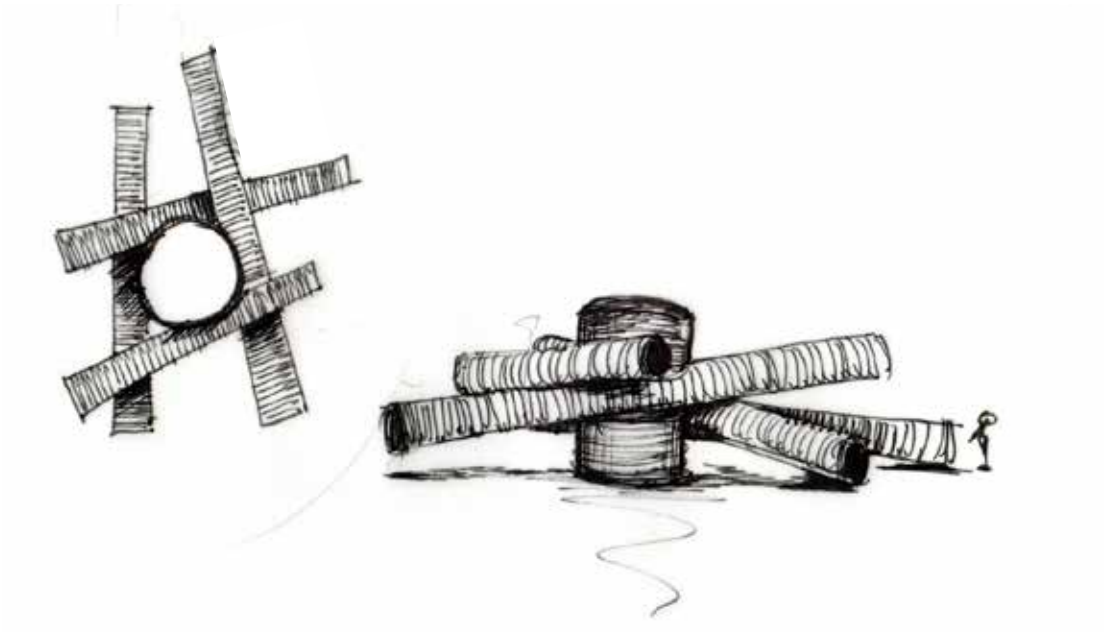
Studio scenografie

Master in de interieurarchitectuur

INHOUD

Voorstudie en ontwerpkeuzes	4
Gormley	4
Trip down memory lane	6
Concepten	6
Uitwerking	12
Ruimtelijke structuur	12
Actieve participatie	13
Looppaden	13
Immersieve beleving	19
Touw en draad	19
Constructie	24
Opbouw en materiaalkeuze	24
Technieken	24
Locatie	31
Verbeke Foundation	33
Floralienhal	36
Bijlagen	38

Vorstudie en ontwerpkeuzes

Als vormgever ben ik gefascineerd door labyrint- en matrixachtige constructies. Het was voor mij dan ook snel duidelijk dat ik een hybride labyrintachtig concept wilde vormgeven en daar een scenografisch verhaal rond uitwerken. Als beelddenker *pur sang* komt in al mijn projecten meestal altijd eerst het beeld op de proppen, dat dan geleidelijk aan meer inhoud en betekenis krijgt.

Zo verliep het ook bij *Unravel*. Vertrekkende van de vorm ben ik op zoek gegaan naar mogelijke interpretaties en betekenissen. Labyrinten worden al in oeroude beschavingen en over verschillende culturen heen beschouwd als een metafoor voor het leven van geboorte tot dood. De kunst bestaat erin om dit traject van het leven in de best mogelijke omstandigheden af te leggen. Hierbij komt het er op aan om op bepaalde momenten in het leven de juiste keuzes te maken en beslissingen te nemen. Keuzes en beslissingen die je helpen om obstakels en hindernissen uit de weg te gaan, ze te overwinnen of om een bepaalde richting in te slaan. Het zijn echte scharnier- en knooppunten die je al dan niet toelaten een gemotiveerd, zinvol en sociaal-maatschappelijk relevant leven te leiden. Ze stippelen het parcours van je leven uit. Ze vormen je levensweg.

In de context van het masterproject dacht ik vervolgens na over de manier waarop ik dit proces van keuzes en beslissingen nemen in het leven in een scenografisch ontwerp kon vertalen.

Een van de uitgangspunten was om dit aan de hand van een zo abstract mogelijke vormtaal te doen. Geen figuratieve ‘uitbeelding’ of eerder kunstmatige reproductie van de werkelijkheid dus. Door de abstractie gaat het ontwerp een eigen leven leiden, de bezoeker kan ermee in dialoog treden. Ook de omliggende omgeving wordt dan betekenisvol. Het gaat ineens niet enkel meer om wat er te zien is, maar evenzeer om wat je niet ziet. De bezoeker kan vanuit zijn verbeelding ‘aanknopen’ met deze abstracte beeldentaal en ze vervolgens ontcijferen of ‘ontknopen’ in bepaalde (nieuwe) inzichten of overtuigingen waarlangs zijn leven zich ontrolt [‘unravels’].

Een ander uitgangspunt was om de bezoeker heel actief te betrekken bij de artistieke beleving. Vandaar mijn bewuste keuze voor een installatiekunstwerk. De dynamiek van een installatie laat je immers toe om met bepaalde verwachtingen van de bezoeker te spelen door onverwachte dingen toe te voegen en de beleving te intensiveren. Als scenografisch ontwerper ben je dan ook meer vrij qua opzet en vormgeving.

Gormley

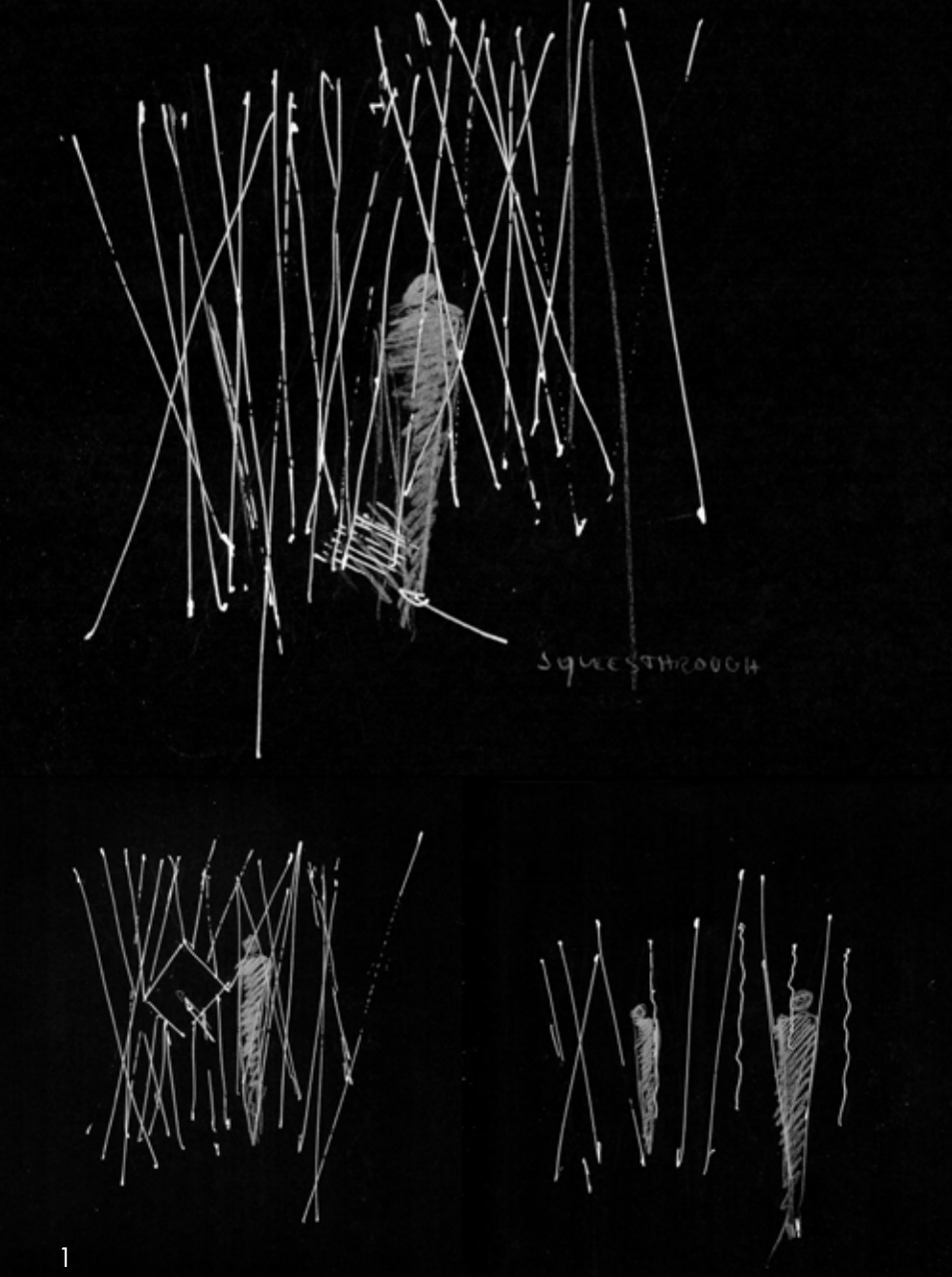
Tijdens de master studiereis naar Londen eind 2019 kwam ik in de Royal Academy of Arts oog in oog te staan met het werk van een van mijn favoriete kunstenaars, Antony Gormley (1950). Vooral zijn *Matrix III* maakte een ongelooflijke visuele en inhoudelijke indruk op mij omdat het vrijwel al de uitgangspunten voor mijn masterproject deed afvinken. Het monumentale netwerk van knooppunten met daar binnenin een uitsparing van een menselijk lichaam deed mij onmiddellijk denken aan de complexiteit, van de -bij momenten overweldigende of strak geregisseerde- werkelijkheid waardoorheen elke mens, elke dag opnieuw, zich een weg probeert te banen door keuzes te maken en beslissingen te nemen.

Matrix III, 2019
Antony Gormley

Trip down memory lane

Concepten

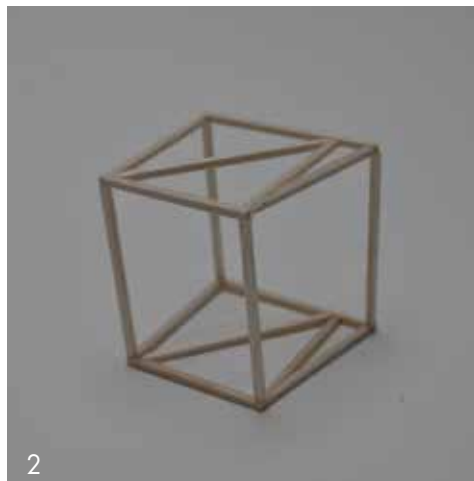

1

1

Schetsen

Eerste fase van experimenten met touwen in een labyrintachtige structuur, zowel schetsmatig als in maquettevorm.

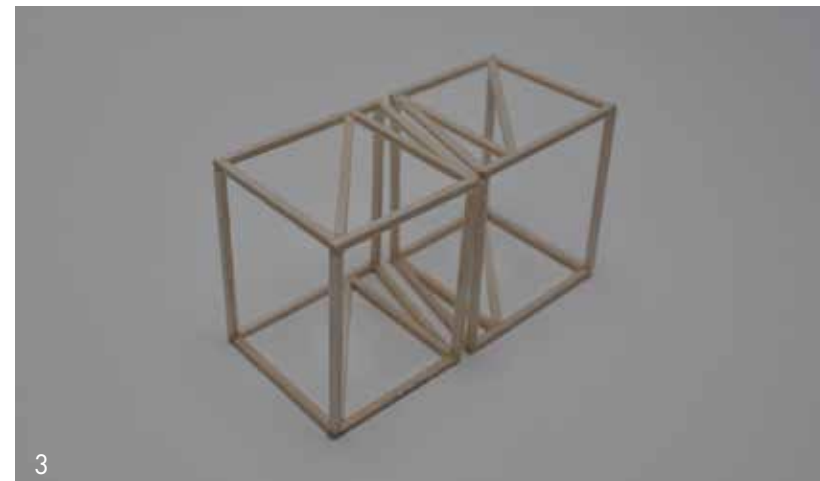

2

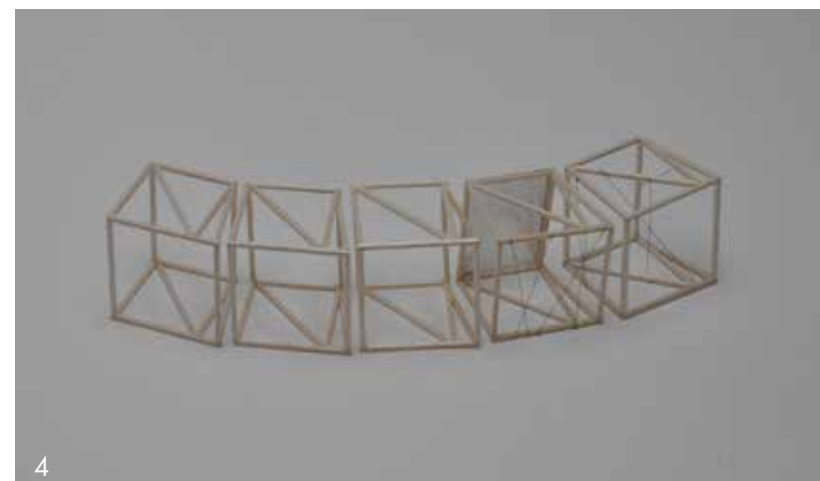
2 3 4 5

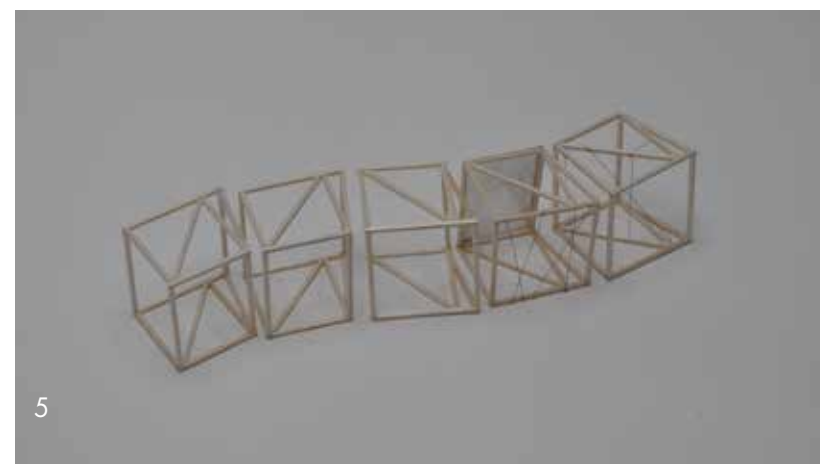
3

3

4

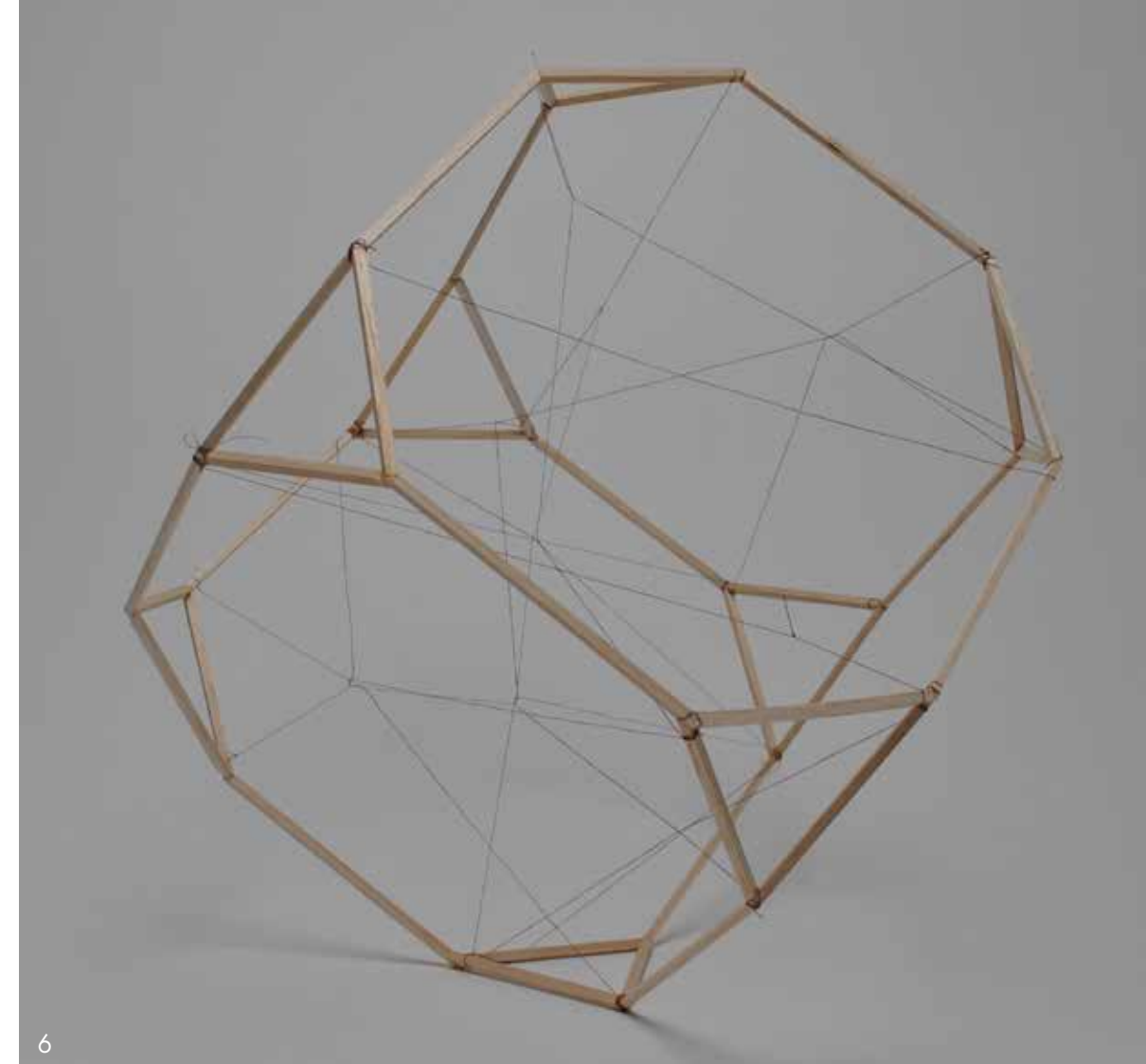

5

Toepassing van het idee van modulariteit. De modules vormen een soort gangstelsel dat het spel van spiegels en touwen toelaat. Voor mij was dit echter te vlak, ik wilde een meer driedimensionaal labyrint realiseren.

6 7 8

Concept van labyrint/doolhof als een ruimtelijke structuur waarin je vrij kan klimmen en geen specifiek parcours moet afleggen. Op willekeurige plaatsen in de ruimte zijn er verschillende belevingen (licht en geluidwerking) mogelijk.

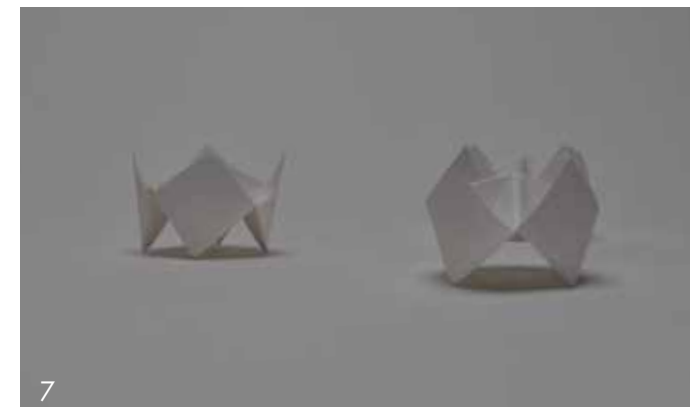
6

9 10

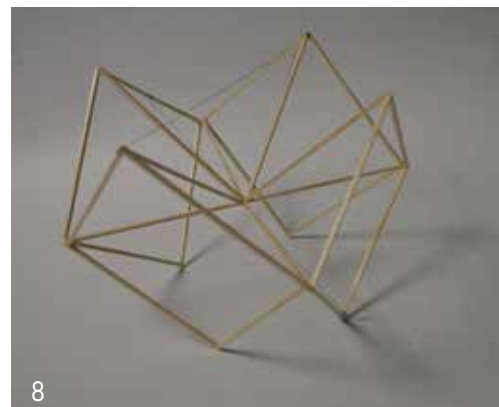
De open structuur van het vorige concept gaf te weinig het gevoel van een doolhof. Vandaar de terugkeer naar een meer besloten gangencomplex. In beide ontwerpstudies speelde ik met het aspect van interconnectiviteit. Nieuwsgierigheid opwekken via in- en doorkijken en vervolgens uitnodigen tot verkenning.

10

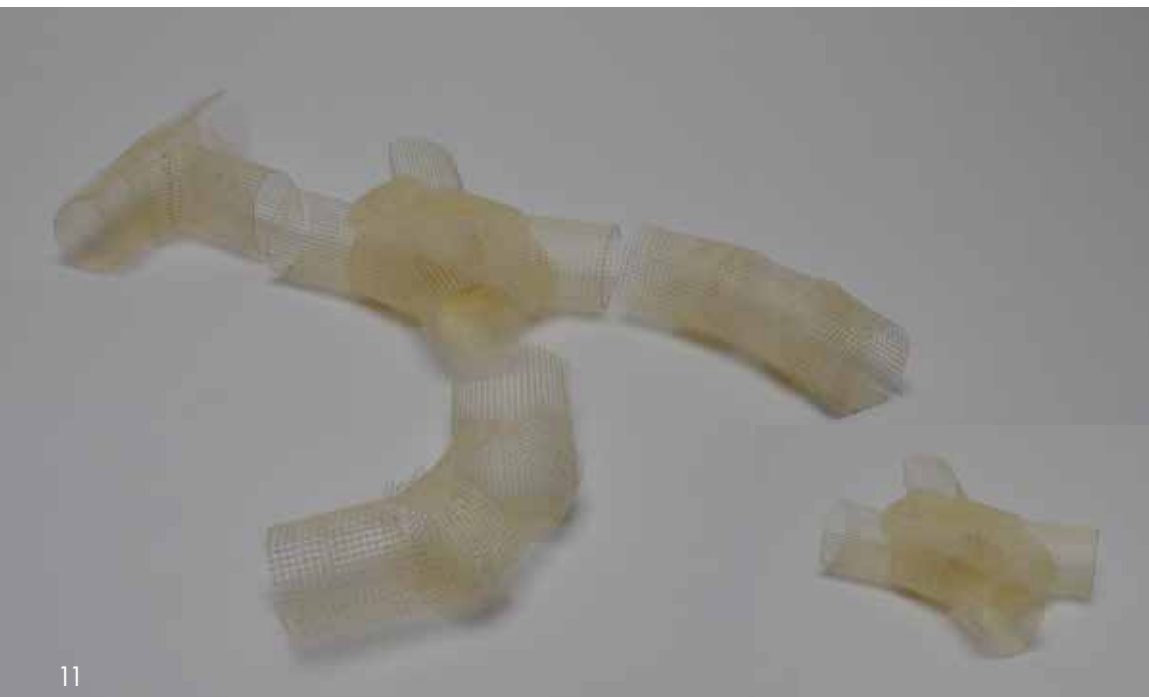
7

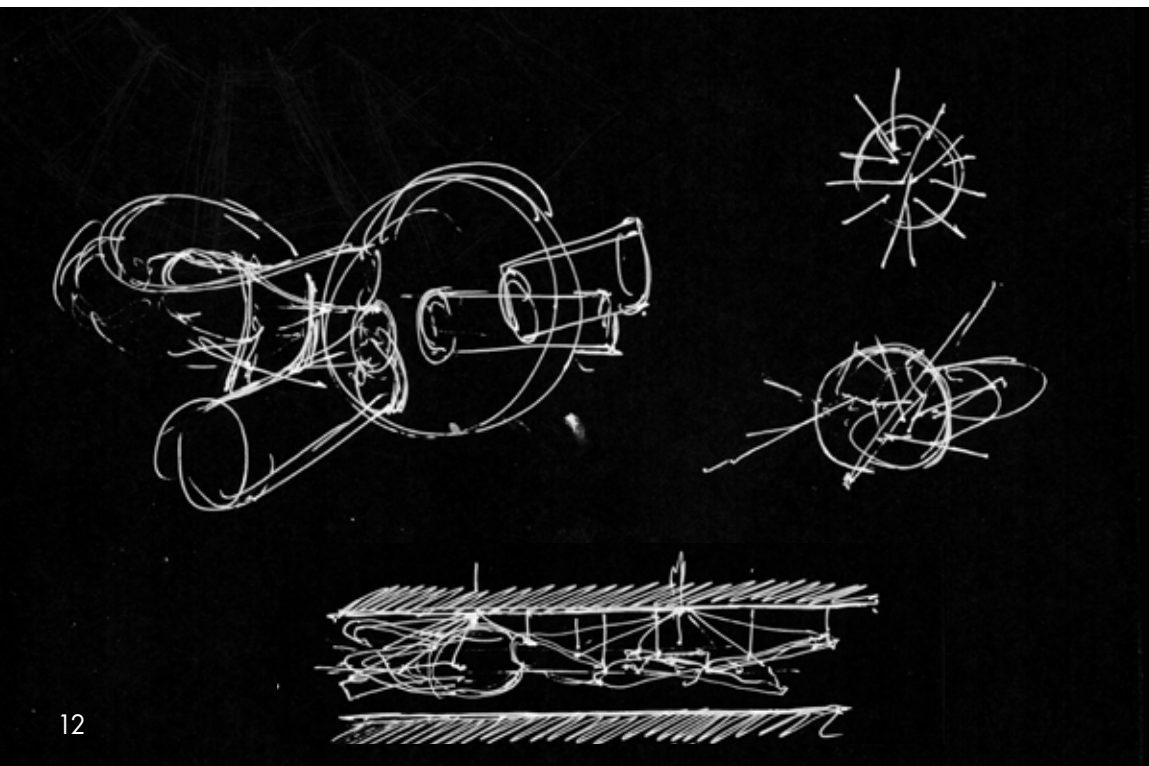
8

9

11

12

13

14

15

11 12 13 14 15

Realisatie van een structuur van rasterbuizen die fungeren als gangen. De rasterbuizen werden later vervangen door wapeningsnetten. Ik paste deze eerst toe in een hangende, dynamische structuur met veel bochten die samenkomen in een centraal punt.

Later is dit concept vereenvoudigd naar een meer overzichtelijke vorm die toch nog voldoende interesse opwekt door de overlappende gedeelten. Deze latere vorm is nog steeds terug te vinden in het uiteindelijke resultaat.

16 17 18

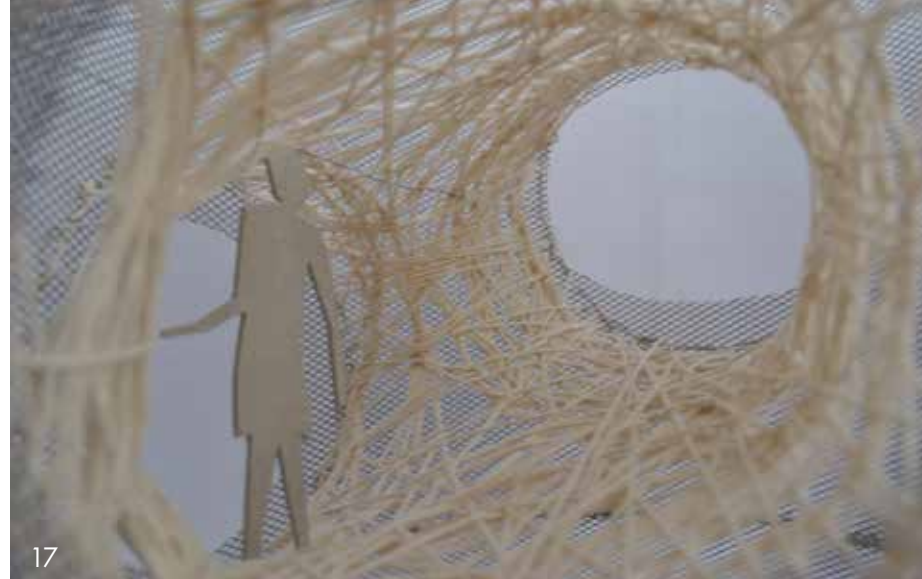
In de centrale koker van het ontwerp bevinden zich 3 openingen die elk toegang geven tot een van de 3 zijkokers.

In twee studies voor de centrale koker ging ik op zoek naar het creëren van een boeiende en tot de verbeelding sprekende ruimte. De centrale koker is toegankelijk van buitenaf door een geplooid opening in de wapeningsnetten aan de onderkant.

In de eerste van deze twee studies heb ik verder gewerkt op het idee van de gangen met een voor deze koker specifiek weefpatroon van de touwen. Achteraf beschouwd vond ik deze uitwerking nog te veel gelijken op de touwconstructies in de andere kokers. Vandaar ontstond in de tweede studie het idee van een nest of een soort cocon in een centrale ruimte.

16

20

19 20

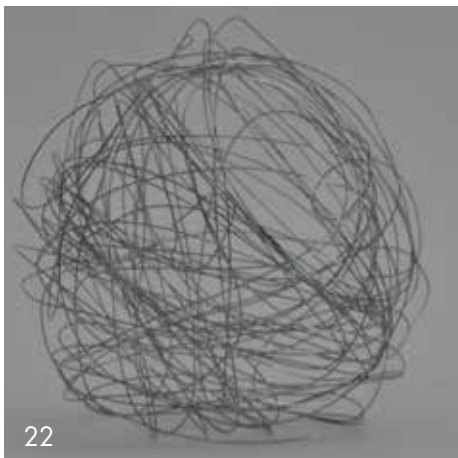
De neststructuur heeft een zenitale opening die licht binnenbrengt. De chaotische vorm verhindert echter een volledige verspreiding van het licht in de aansluitende kokers.

27

21

22

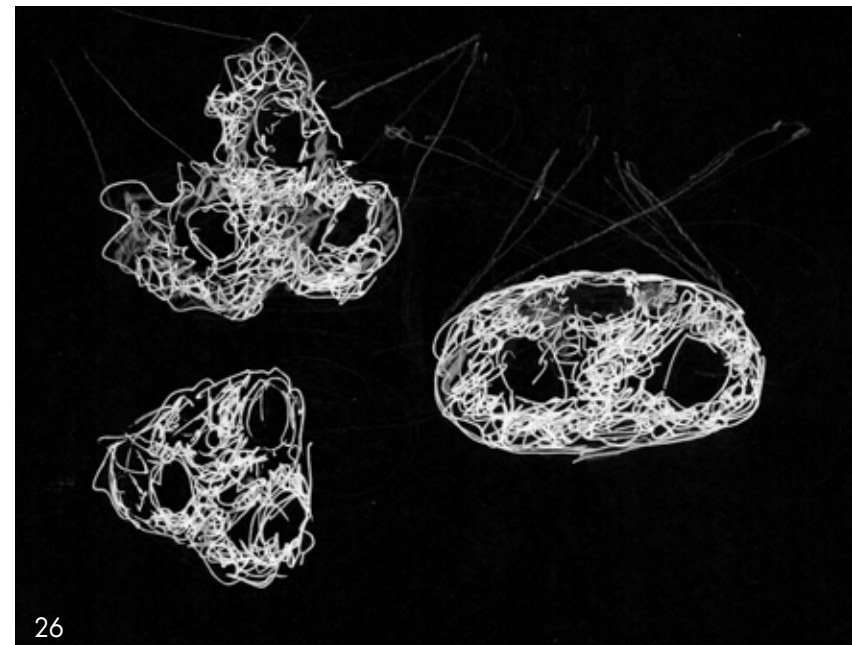
28

23

24

26

25

27 28

Eindresultaat

21 22 23 24 25 26

Studies naar de vorm van het nest

Uitwerking

Voortdurend heb ik in het ontwerp gestreefd naar een evenwicht tussen de ‘zintuiglijke ervaring’ en het ‘weten’. De dynamiek, de vele betekenissen, verhaalmogelijkheden en ruimtelijke elementen moeten de bezoeker uit zijn ‘mentale’ comfortzone halen. Ze loodsen de bezoeker doorheen zijn drijfden, verlangens, passies, beelden of herinneringen die in zijn geheugen gegrift staan en hem niet loslaten. Ze proberen het geheugen van de bezoeker maximaal uit te dagen zodat hij moeilijk onbewogen kan blijven. Ze laten hem toe om aan te knopen bij bepaalde emoties en betekenissen en deze om te zetten in nieuwe inzichten en acties.

We zijn immers de verhalen die we vertellen. Het is door onze persoonlijke verhalen door te nemen en te begrijpen, dat wij nieuwe kansen en oplossingen creëren.

Ruimtelijke structuur

Geïnspireerd door Gormley’s matrixvorm en netwerk van vele knooppunten ontwierp ik een hybride artistiek-architecturale installatie waarin 4 typologieën samenkomen: matrix, doolhof, labyrint en rizoom.

Als vormgever wilde ik werken met één overkoepelende structuur, een soort matrixruimte die verschillende ruimtes onder zich houdt en met elkaar verbindt. Een soort ‘archetype space’. Het labyrint leek als ‘archetype’ ideaal en dit zeker in de oeroude context van labyrint als metafoor voor het leven.

Het labyrint als metafoor is abstract en tegelijk erg herkenbaar voor de (meeste) bezoekers. Vele betekenissen en richtingen zijn mogelijk en bezorgen het ontwerp voldoende gelaagdheid. Het gebruik van een metafoor verbindt de verschillende verhaallijnen en betekenissen.

Om de beweging en het narratief zoveel mogelijk vanaf een onbeschreven, blanco blad mogelijk te maken en veel ruimte voor vrije interpretatie te laten, geef ik de voorkeur aan de opstelling van *Unravel* binnen een flexibele en multifunctionele omgeving of gebouw. Ik selecteerde hiervoor zowel een binnen- als buitensite, die uiteraard elk specifieke eisen stellen op het vlak van brandveiligheid en weersbestendigheid.

Binnen die structuur ontvouwt [‘unravels’] zich een onoverzichtelijke, vertakte werkelijkheid, een (levens)verhaal, een netwerk van hinderlijke of vastgeroeste knopen, richtingbepalende knooppunten, betekenisvolle aanknopingen, en mogelijke waardevolle en zingevende ontknopingen. Een werkelijkheid die door de bezoeker op vele vlakken kan bevraagd worden en hem zo naar een soort ‘bevrijding’ van dwingende, verstikkende werk- en leefomgevingen leidt.

Actieve participatie

De hybride labyrintachtige installatie betreft de bezoeker zeer (pro)actief bij de beleving. Ze vraagt om door de bezoeker te worden doorgelopen en ontdekt. Er ontstaat onvermijdelijk een gevoel van desoriëntatie, verloren lopen, vastlopen, uitdaging, spel en spanning, nieuwsgierigheid en opluchting.

Bezoekers worden slechts één voor één toegelaten in het labyrint. Door zich alleen in het labyrint te bewegen, heeft de bezoeker geen enkele schijn of reputatie hoog te houden ten aanzien van de andere deelnemers. Hij kan dus vrij zijn ‘ego’ laten varen en zich maximaal overgeven aan zijn verbeelding.

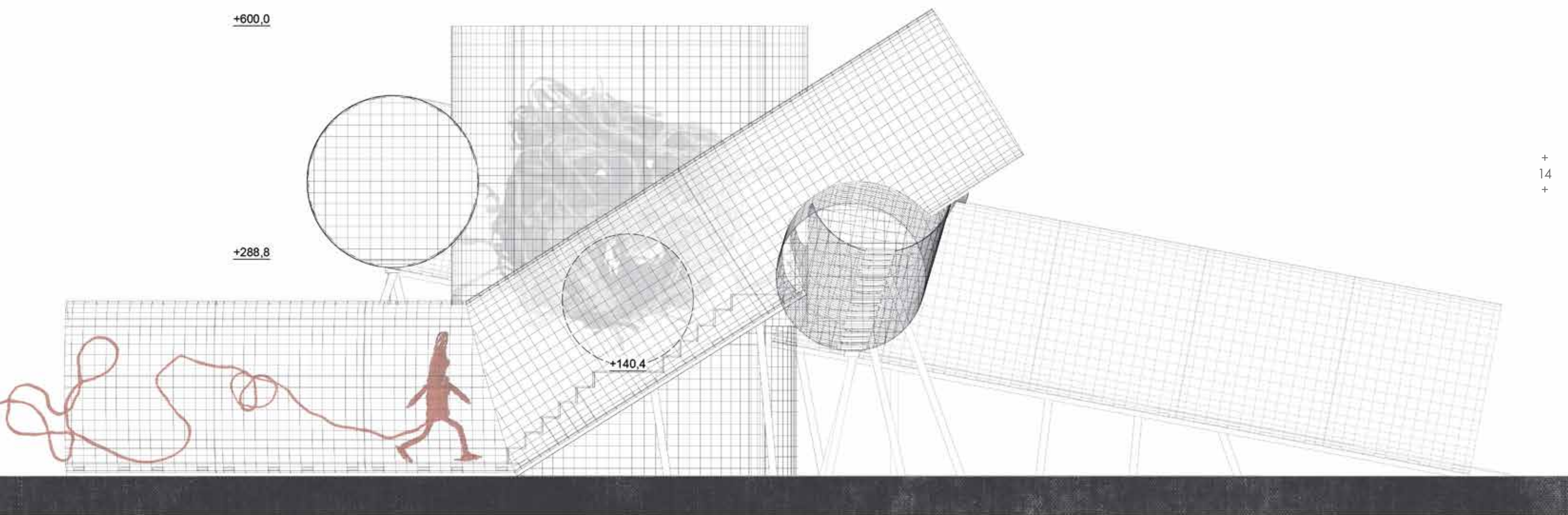
De ruimtes heb ik voldoende dynamisch ingericht. Zo kunnen ze met de bezoekers mee evolueren. Bezoekers krijgen aan het begin van hun parcours een gekleurd touw waarmee ze de ruimtes in zekere zin kunnen herinrichten of accenten eraan toevoegen. Er zijn kruisingen waarbij de bezoeker andere bezoekers kan tegenkomen. Hij kan in een snel of langzaam tempo bewegen, gefocust of gewoon voorbij wandelend. Soms moeten de bezoekers letterlijk en figuurlijk op hun stappen terugkeren, hindernissen overwinnen en nieuwe loop- en denkpistes uitproberen. De bezoeker kan omhoog of omlaag gaan, links of rechts. Iedere levensweg heeft immers ook zo zijn ups and downs. De zoekende of dwalende mens kan van zijn parcours afwijken en zijwegen inslaan of omwegen maken.

Looppaden

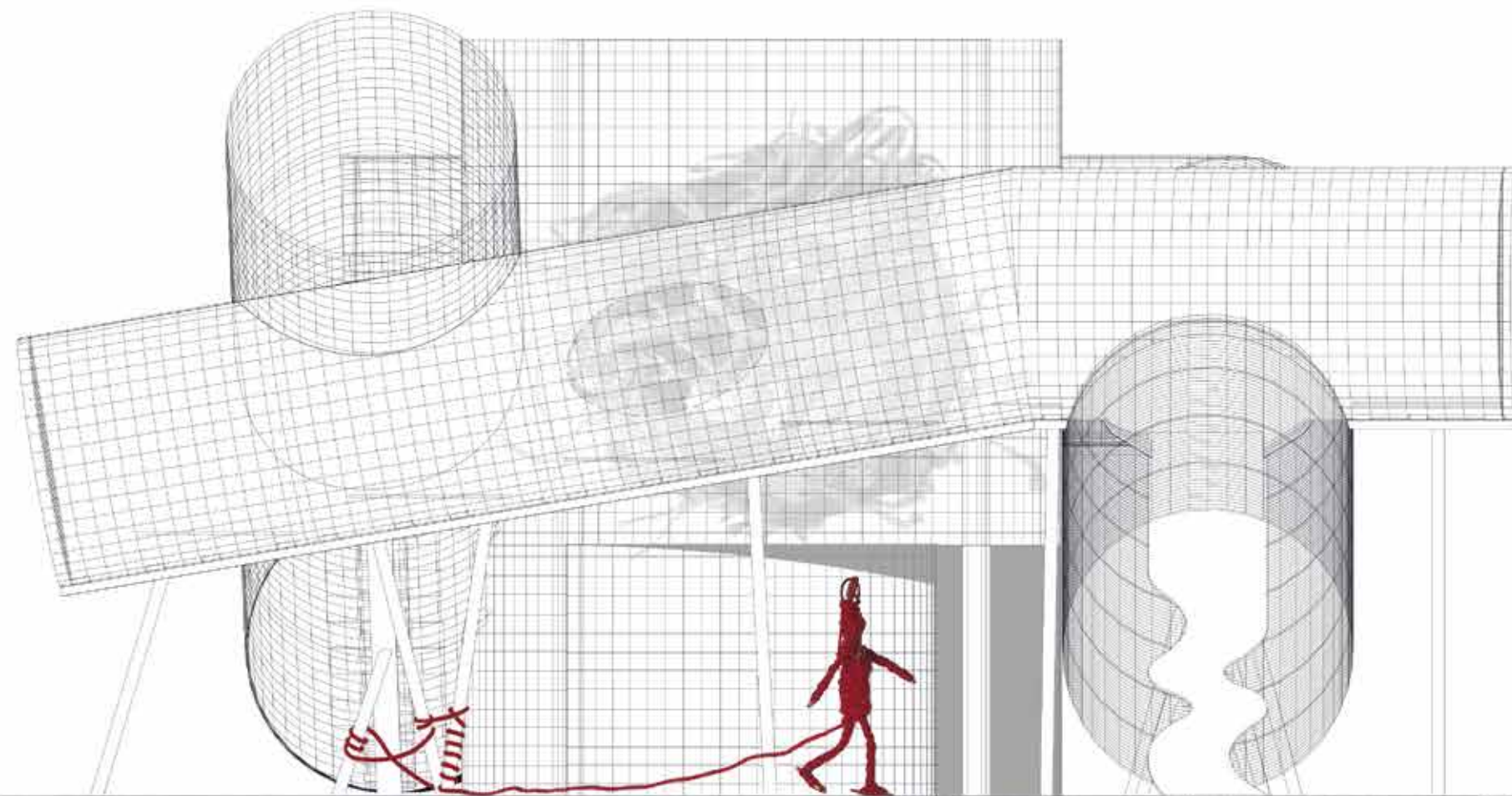
Het parcours is niet rechtlijnig en heeft geen vast beginpunt, midden, eindpunt. Door de ingangen en doorgangen wat te onderdimensioneren, krijgt de bezoeker meteen het gevoel dat hij een nieuwe wereld binnenstapt.

De binnenruimte is zowel speels als ‘meditatief’, a ‘mental space’. De bezoeker is vrij om zijn eigen weg te gaan. Ook lusbewegingen zijn mogelijk, waarbij de bezoeker – bij manier van spreken- zijn leven kan ‘herbeginnen’ of ‘overdoen’. Iedereen rijgt zo de verhaalelementen zelf aan elkaar. De individuele beleving is dus telkens anders.

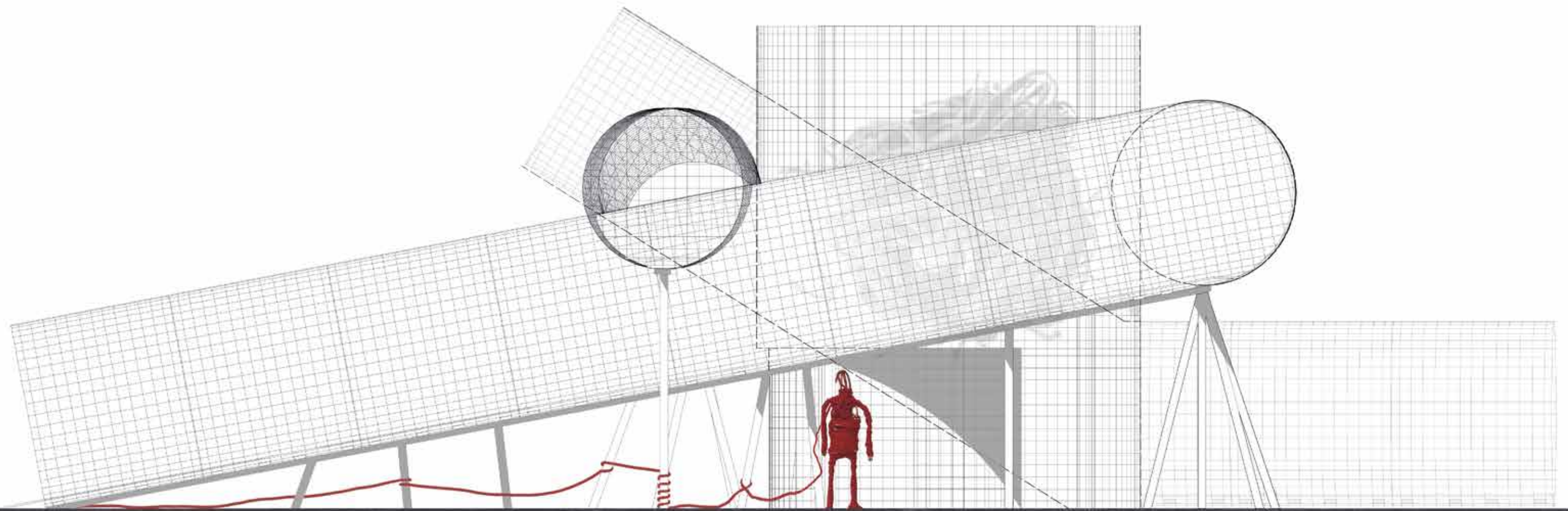
De meeste gangen komen uit in een centrale ruimte met een uitvergrote knoop. Deze symboliseert enerzijds het figuurlijke ‘in de knoop zitten’, dat moment waarop alles in het leven lijkt komen vast te zitten, tot stilstand komt. Anderzijds is het een soort zenuwcentrum van waaruit onze reacties worden aangestuurd; een centrale zenuwknoop die de ontvangen informatie van de zintuigen doorgeeft naar de hersenen, en van daaruit naar de spieren. Zij sturen zo het kloppend hart dat met de longen en aders verbonden is en dat ons in leven houdt. Het zorgt ook voor voldoende energie en ademruimte in ons leven.

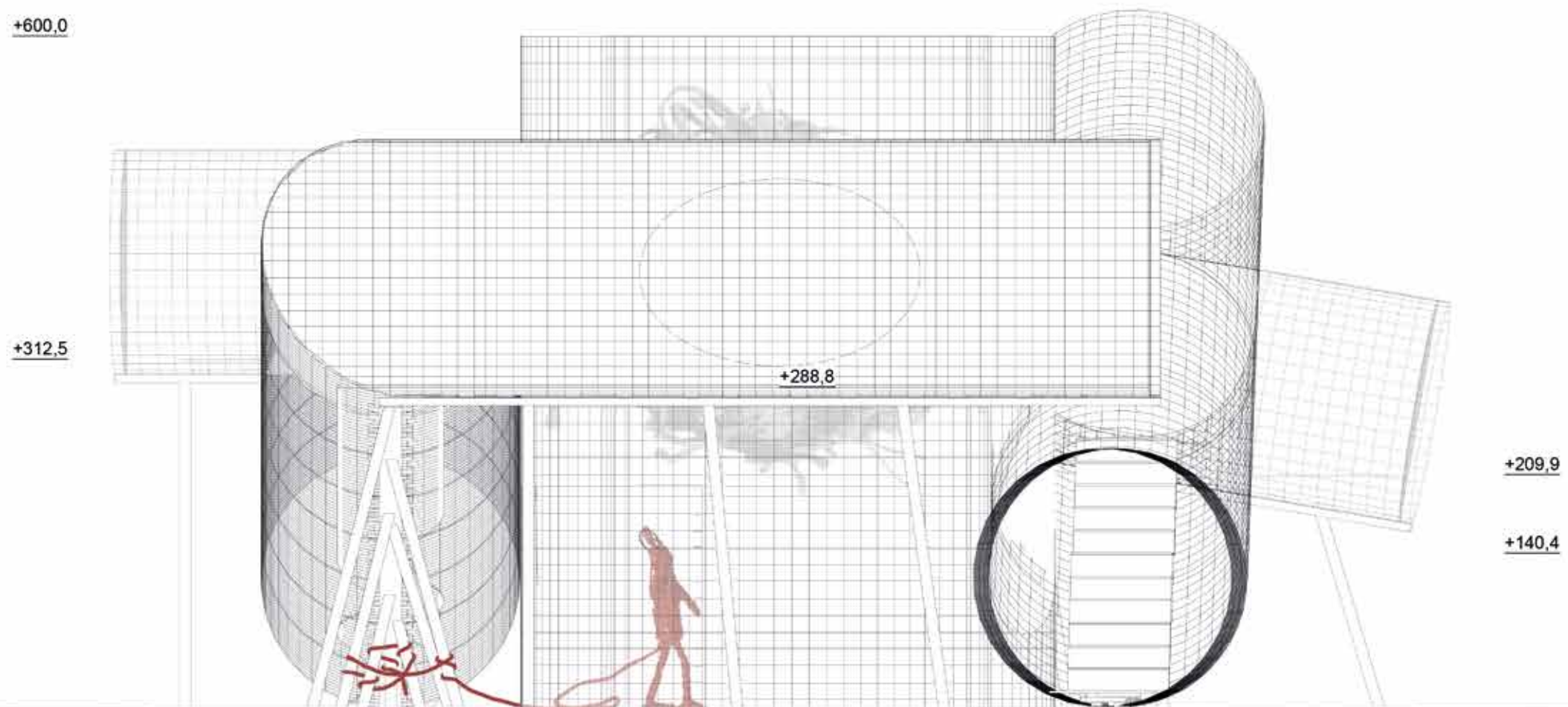
+
14
+

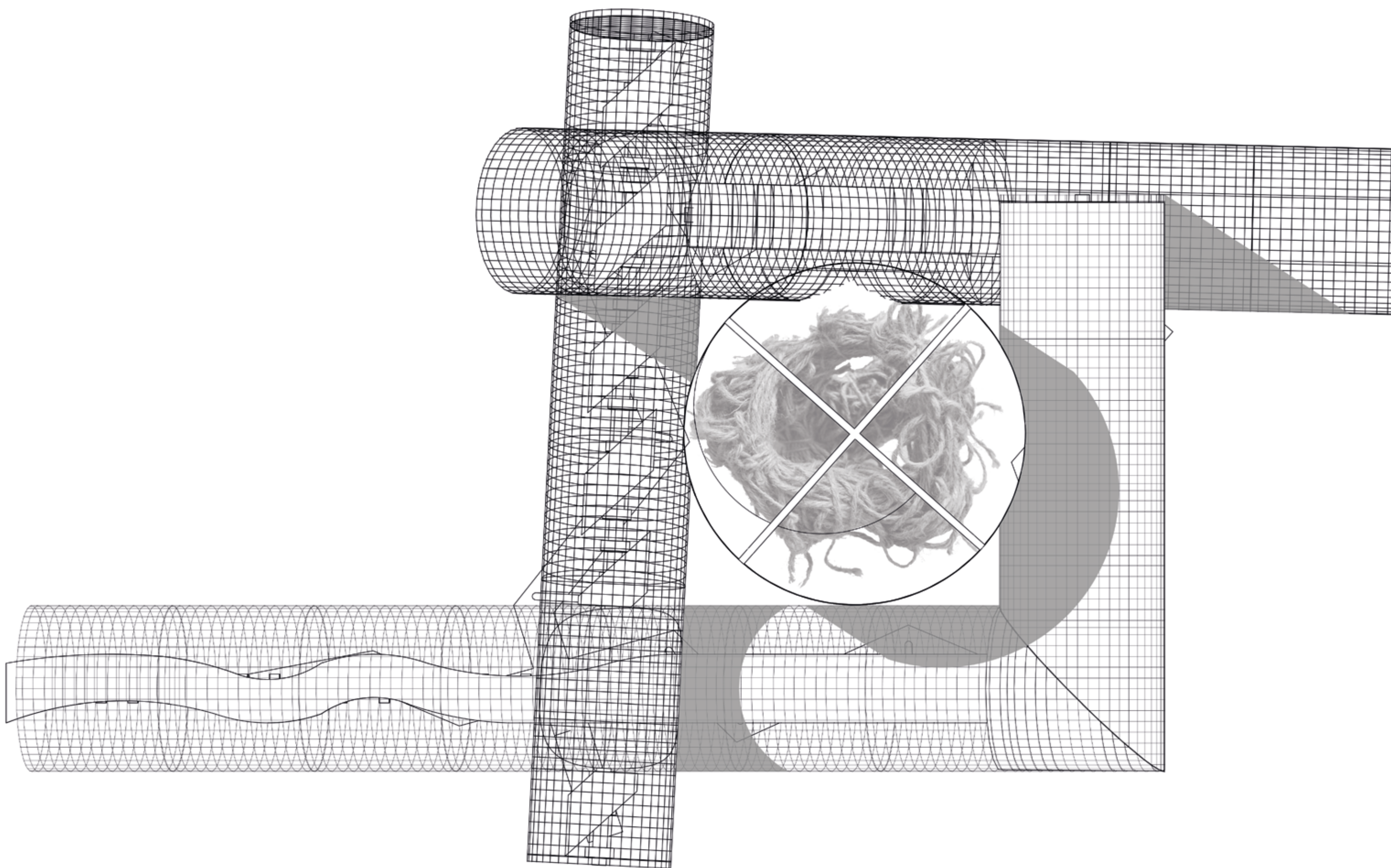

1916

+
16
+

Immersieve beleving

Voldoende variatie is noodzakelijk om een solide en dynamische spanningsboog te bouwen. Zo creëerde ik afwisselend ruimtes met meer of minder complexe touwstructuren, onoverzichtelijk of meer gestructureerd, vol of leeg, met overwegend natuurtinten van de touwen afgewisseld met fellere kleuraccenten van de door de bezoekers gekozen touwen, afwisselende materiaaltexturen, wisselende mate van aanraakbaarheid, met meer overzicht of met details in close-up, gesloten of open (door)gangen, transparante of mistige ruimtes.

Deze tegenstellingen zorgen voor een constante prikkeling die het geheel voor de bezoeker uitdagend en interessant moet houden. De onderlinge samenhang van de ruimtes zorgt er verder voor dat het verhaal spannend blijft tot op het moment van de ontknoping.

Touw en draad

De vele ‘touw en draad’ betekenissen ondersteunen de labyrint betekenissen en beleving.

Zo wil ik de bezoekers in zekere zin mee ‘op sleeptouw’ nemen in de verschillende verhalen, emoties en betekenissen die in mijn scenografisch ontwerp schuilgaan. Elke bezoeker kan bij het binnengaan van de installatie een touw nemen, zodat hij zich kan laten meeslepen in de vele betekenisverhalen die voor hem al dan niet relevant, of ‘van betekenis (kunnen) zijn’. Het kan hem ook helpen de draad van het verhaal niet kwijt te geraken.

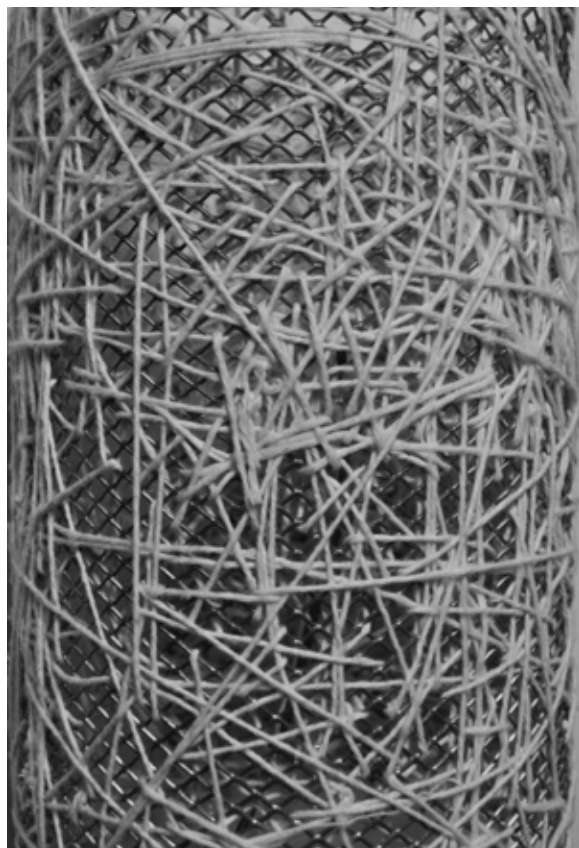
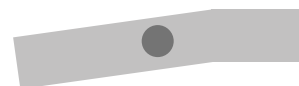
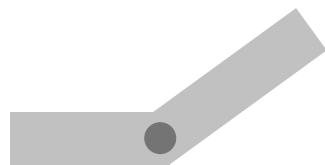
De bezoeker kan zelf het initiatief of het ‘voortouw’ nemen om op verkenning en ontdekking te gaan binnen de labyrintische ruimte en anderen stimuleren of inspireren om buiten hun comfortzone te treden. De bezoeker krijgt ook de kans om met het touw de bestaande ruimte te herinrichten, te (ver)vormen of accenten toe te voegen. De bezoekers kunnen er dus als het ware op los improviseren.

Het touw kan houvast bieden, zoals de draad van Ariadne, wanneer de bezoeker zich dreigt te verliezen in het geheel of de weg is kwijtgeraakt tijdens zijn dwaaltocht.

Touwen en draden verbinden en knopen of rijgen losse elementen aan elkaar zodat ze verweven worden tot een samenhangend en betekenisvol patroon. Door actief op zoek te gaan naar wat hem in al die verhalen steeds weer verbindt of aanspreekt, ontdekt de bezoeker misschien een leidraad bij het maken van keuzes of bij het doorhakken van knopen. Maar hij kan er ook in verstrikt geraken of in blijven hangen en zo zijn levensverhaal doen doodlopen.

Deze verhalen kunnen verstrengelen of verknopen zoals de vertakkingen van een rیزoom en zo gestalte geven aan onze ‘roots’, waarvan wij ons nauwelijks kunnen losknopen en die soms sterker zijn dan wijzelf denken.

Aan de hand van de verhalen kan de bezoeker zijn leven ontrafelen [‘unravel’] via het scenografisch proces van aanknoping en ontknoping. Ze zetten zo mee het proces van zelfbewustwording van de bezoeker op touw.

Binnenzicht van het skelet met de verschillende touwpatronen

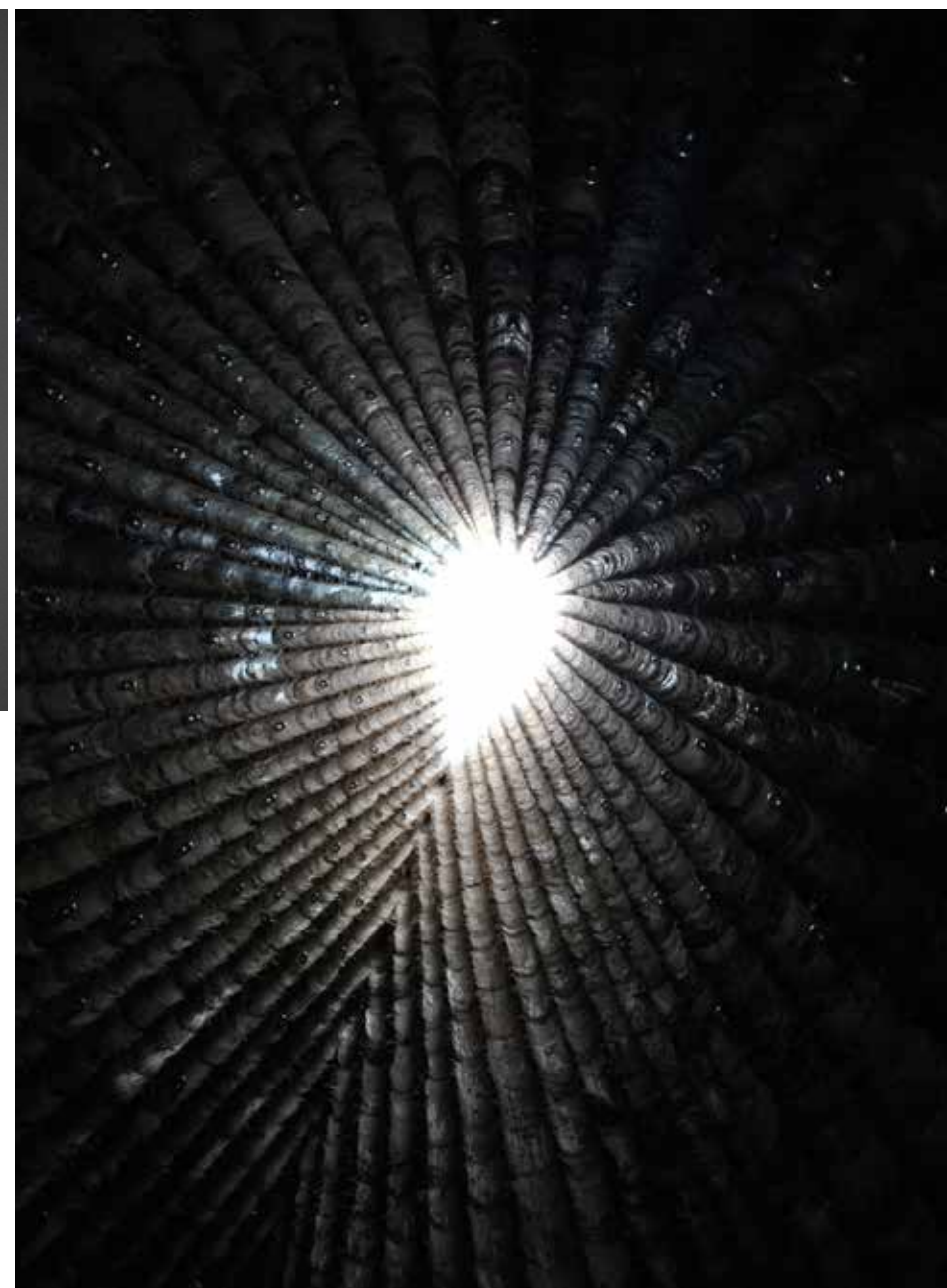
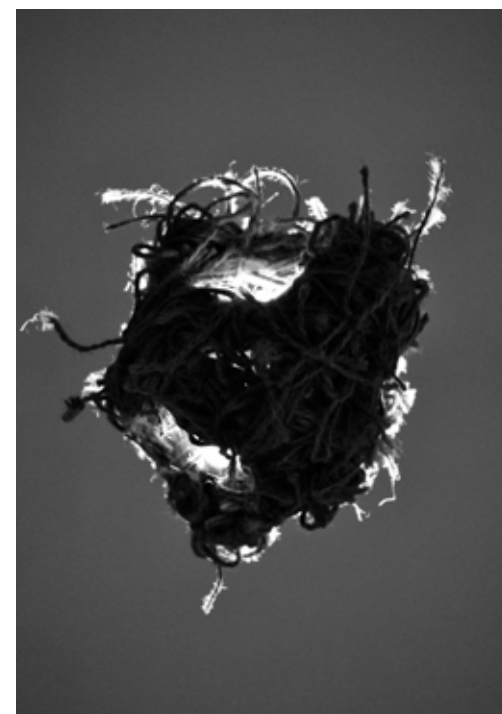
Cave, 2019
Antony Gormley

Detailfoto van Bruder Klaus Kapelle, (Peter Zumthor), 2019
Jasper Goris

Constructie

Opbouw en materiaalkeuze

Het skelet bestaat uit een buisstructuur van (op maat gemaakte) gebogen, gewalste wapeningsnetten in staal. Bij een tijdelijke opstelling worden de onderdelen aan elkaar vastgemaakt door middel van verbindingstukken en bouten. Bij een permanente opstelling worden de onderdelen aan elkaar gelast.

De draagstructuur van het skelet is opgebouwd uit UNP en IPE staalprofielen en warm gewalste, blank gelaste, stalen buisprofielen.

De voetplaat is een warm gewalste staalplaat.

De afwerking van het metaal werd in de indoorversie van de installatie gebeitst. In de outdoorversie is deze gegalvaniseerd.

De looppaden worden in de indoorversie vervaardigd in multiplex. In de outdoorversie zijn ze gemaakt in betonplex. Beide versies worden omwikkeld met touw.

Technieken

Door het gebruik van bepaalde technieken worden de zintuigen van de bezoeker op scherp gezet. Zo wordt de (ruimtelijke) perceptie van de labyrintachtige structuur (nog meer) verstoord en de bevreemding in de hand gewerkt. Het maakt de bezoeker extra waakzaam en oplettend.

Geluid

In de indoorversie worden onder het looppad plaatselijk microfoontjes verstopt. Deze registreren het geluid van trillend metaal, voetstappen en andere omgevingsgeluiden. Dat geluid wordt door een sampler versterkt, vervormd en op andere plaatsen in de constructie afgespeeld.

Omwille van de aanwezige natuurlijke omgevingsgeluiden (ruisen van de bomen, water, dieren ...) en het voorbijrijdende verkeer op de expresweg E34 wordt er in de outdoorversie geen geluidsversterking of vervorming voorzien.

De touwconstructies van de indoorversie zijn gemaakt in sisal (brandvertragend). In de outdoorversie zijn ze vervaardigd uit synthetische, getorste hennep (vochtbestendig).

Het doek voor het gedeelte met rookmachine is een brandvertragend dampscherm Belgaflam.

Om de afstand tot de doorsnee bezoeker te verkleinen, koos ik soms bewust voor het gebruik van minder volmaakte vormen of ruwer afgewerkte materialen. Deze ‘imperfecties’ maken het geheel laagdrempeliger en meer ‘menselijk’ voor de bezoeker om zich met het ontwerp te identificeren.

De installatie is modulair opgebouwd. Elke module bestaat uit twee halve wapeningsnetten met de touwen er op voorhand in gespannen. Met het oog op het transport kunnen ze ten opzichte van elkaar verschuiven, zodat het volume compacter wordt.

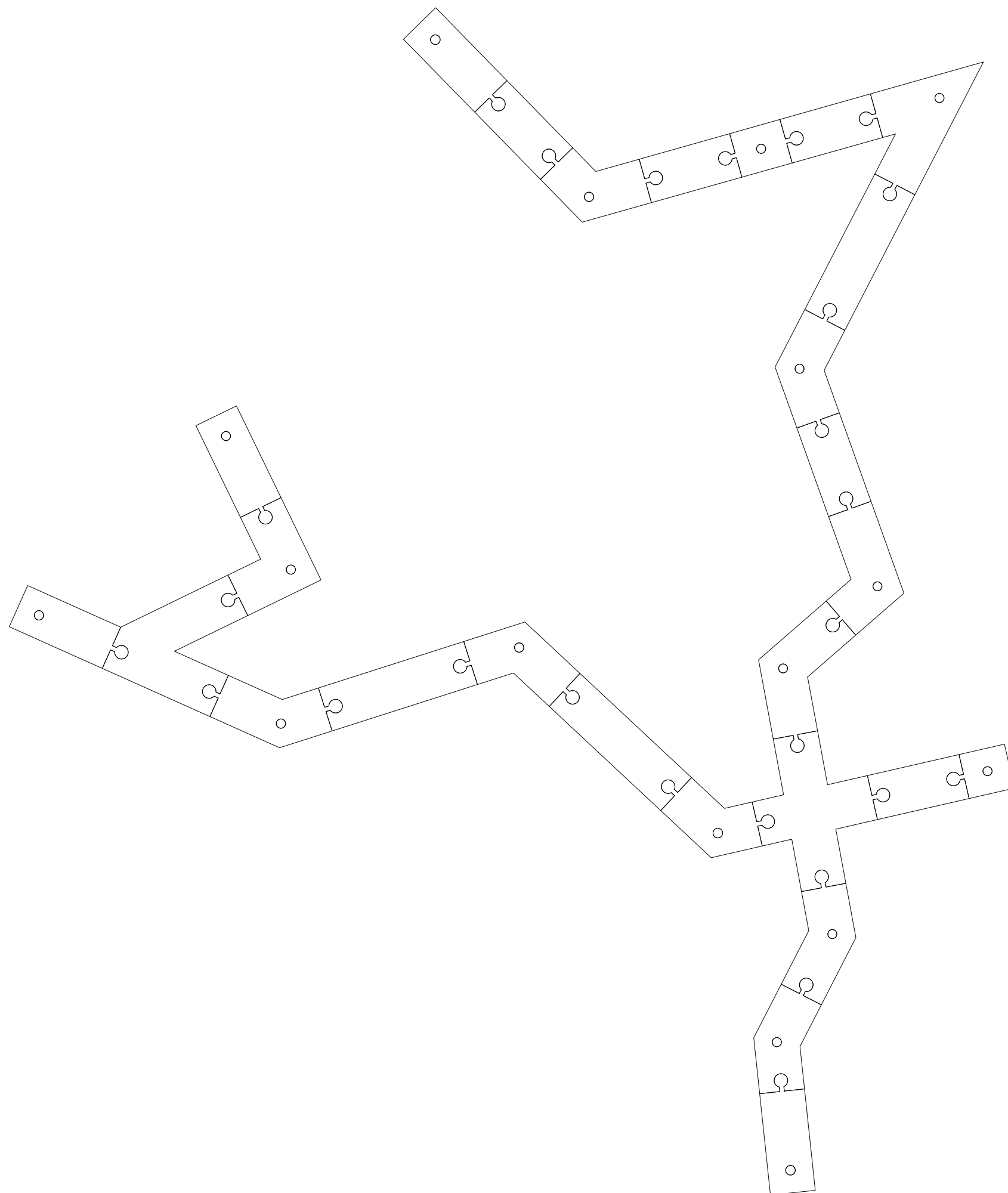
Verlichting

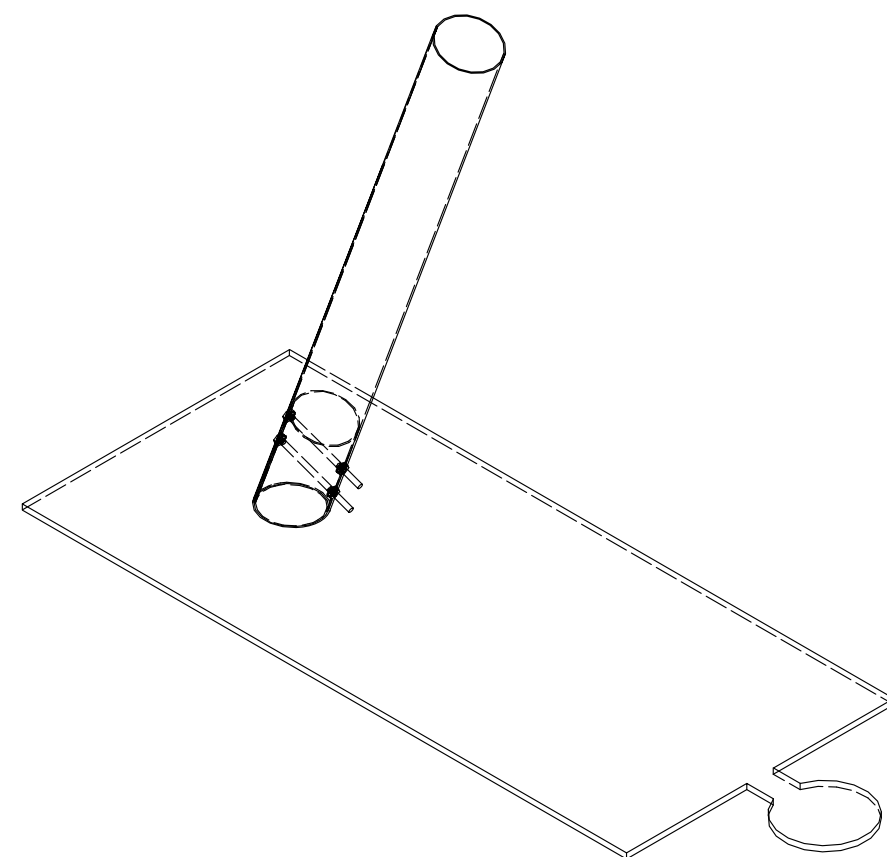
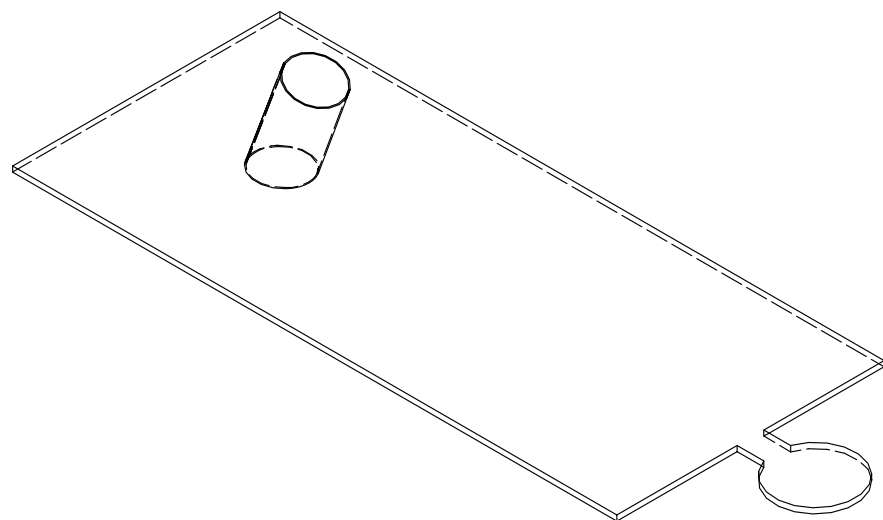
Bij de indoorversie worden tegen de IPE draagstructuur van de centrale buis LED spots voorzien in warm wit (2700K) die van buitenaf niet zichtbaar zijn. Ze stralen de touwstructuur aan de onderkant en opzij aan waardoor er een schaduwspel ontstaat en een warme gloed verspreid wordt.

Omwille van de natuurlijke lichtreflectie op het metaal en het natuurlijke spel van licht en schaduw met de touwen wordt er in de outdoorversie geen extra verlichting voorzien.

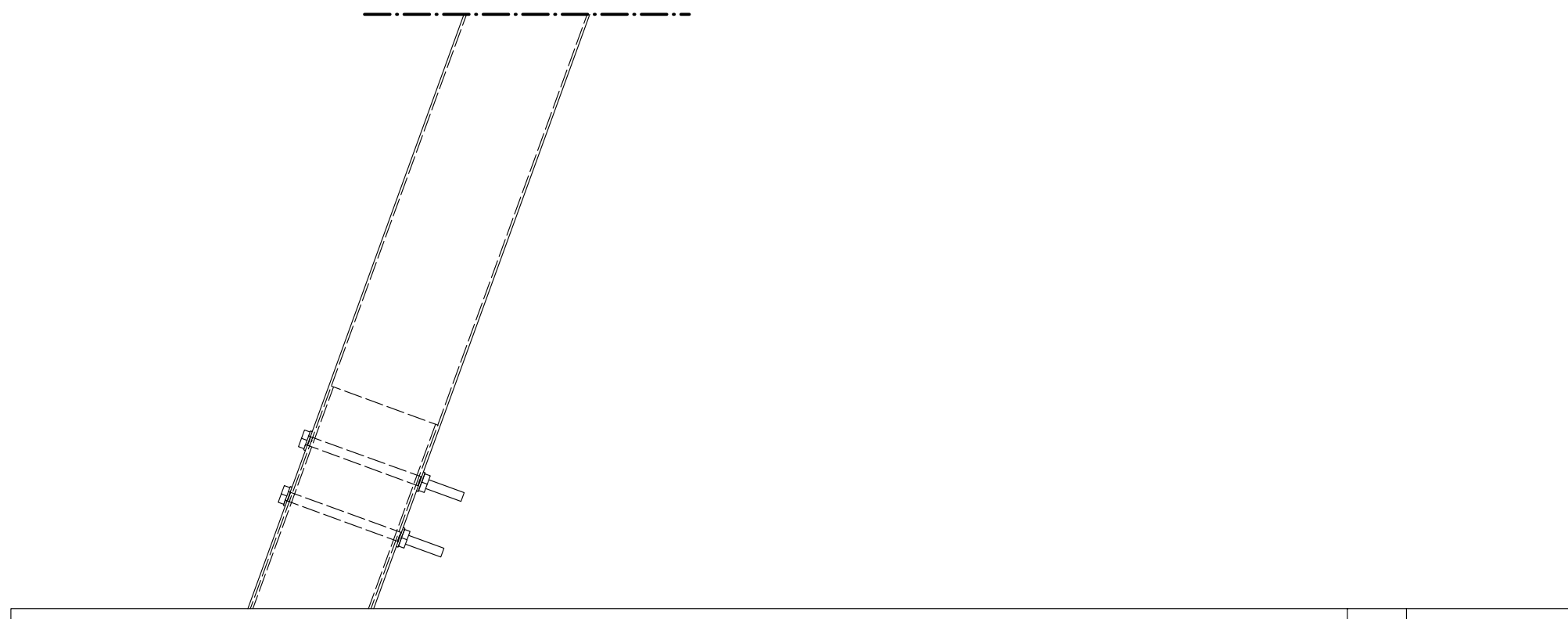
Rook

In de indoorversie wordt in buis 1 een rookmachine tegen de UNP draagconstructie bevestigd. Omwille van de natuurlijke omgevingselementen (regen, hitte, sneeuw ...) worden in de outdoorversie geen extra technieken voorzien.

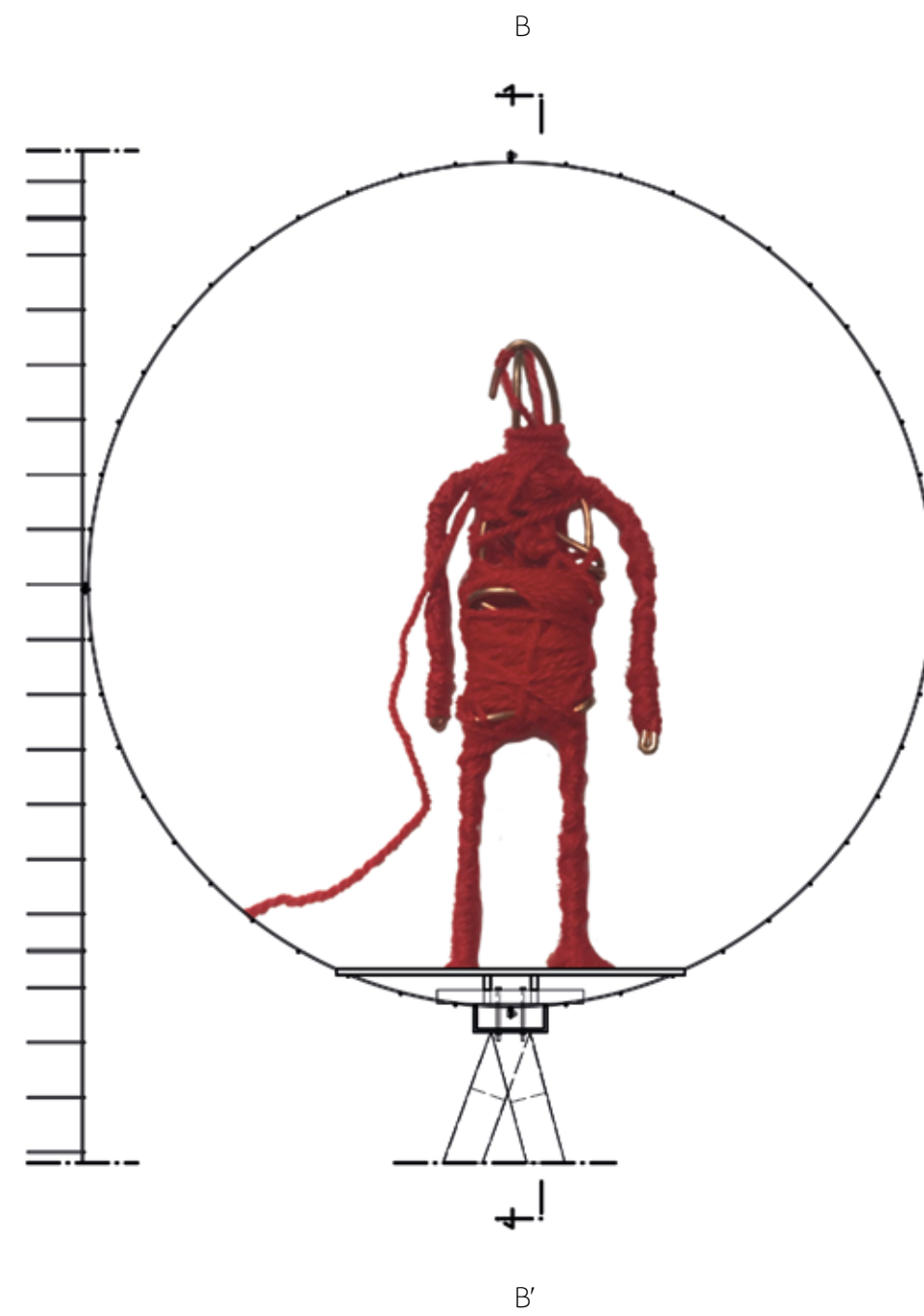
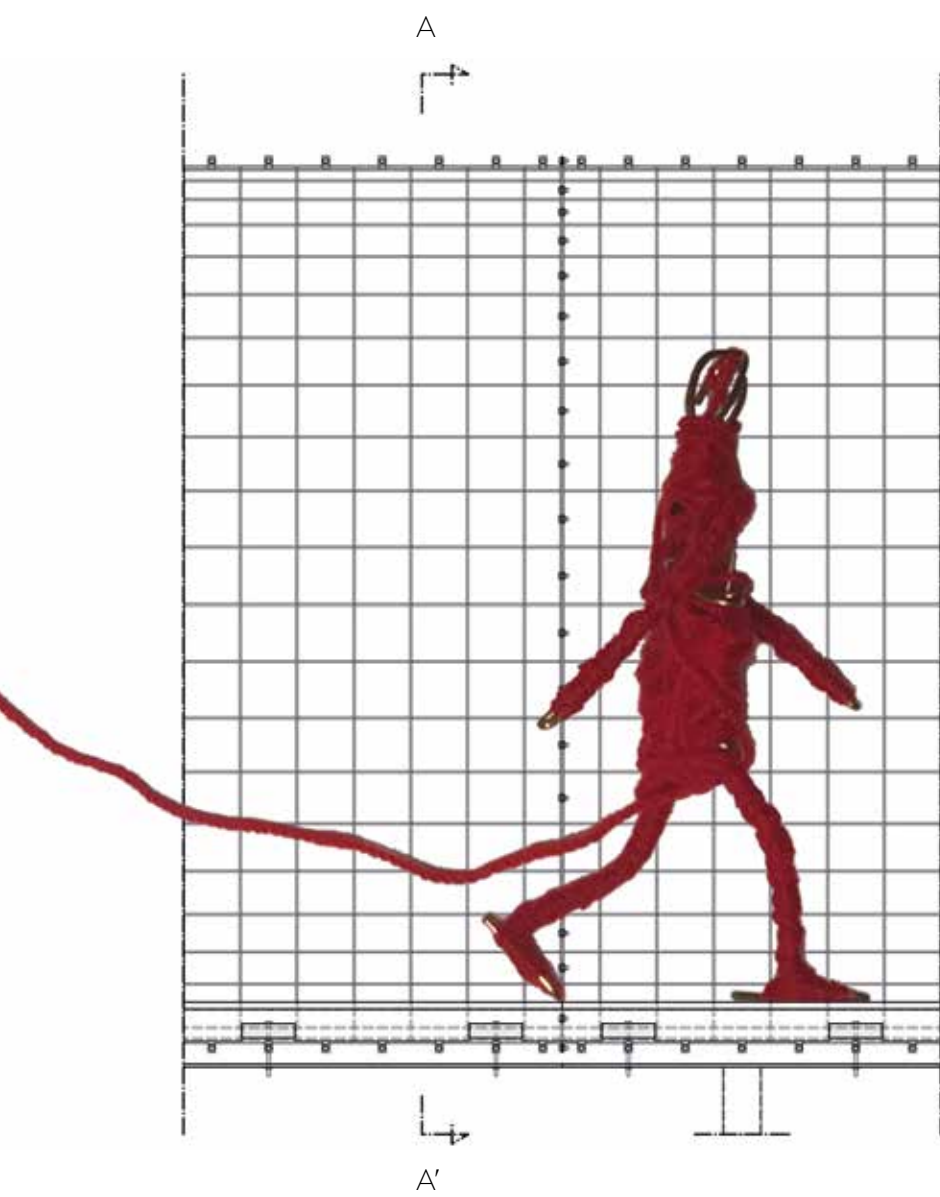

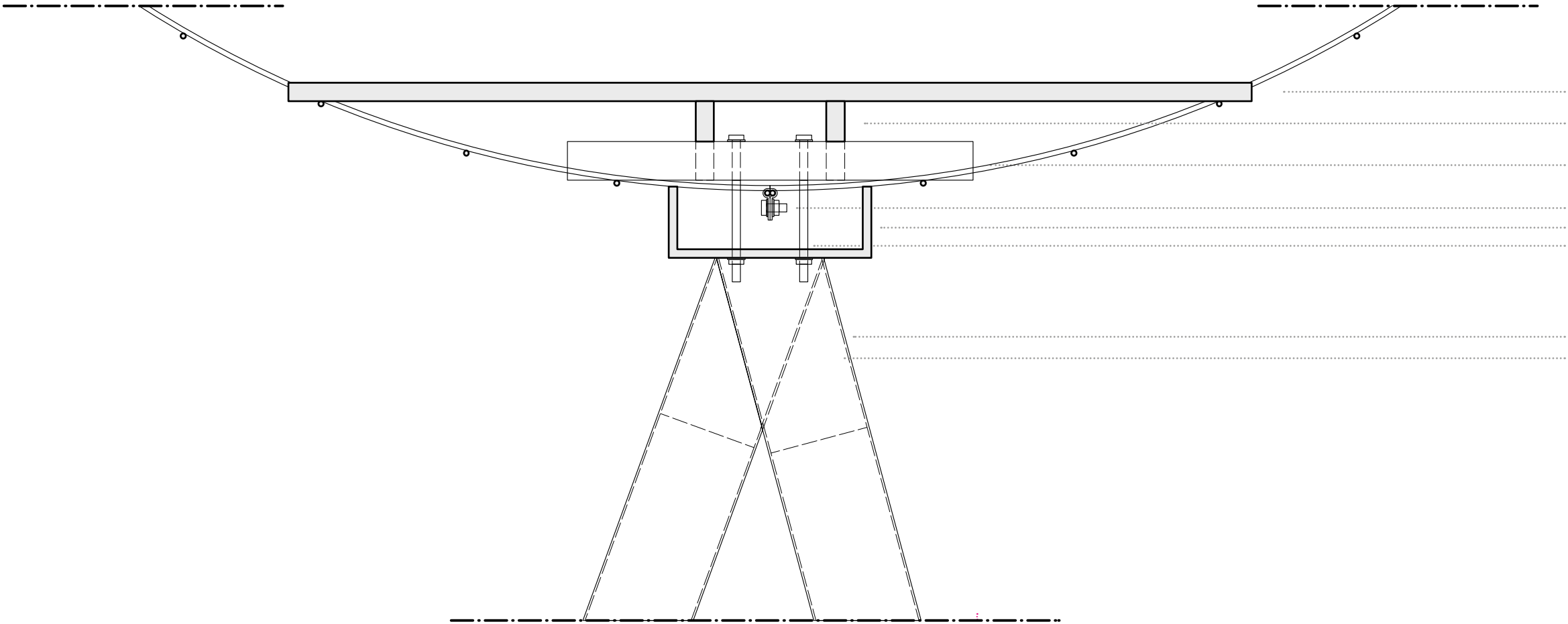
Detail voetplaat connectie met poot, 1/10

Detail voetplaat, 1/5

Wapeningsnet (gewalst): 5000 x 2000 x 5 mm

Plaat MP (ingezaagd): 2000 x 950 x 18 mm

Plaat MP (ingezaagd): 2000 x 85 x 18 mm

Houten balk: 38 x 140 x 400 mm

Verbindingsprofiel (custom)

UNP profiel: 200 x 70 x 9 mm

Verbinding met moerbouten

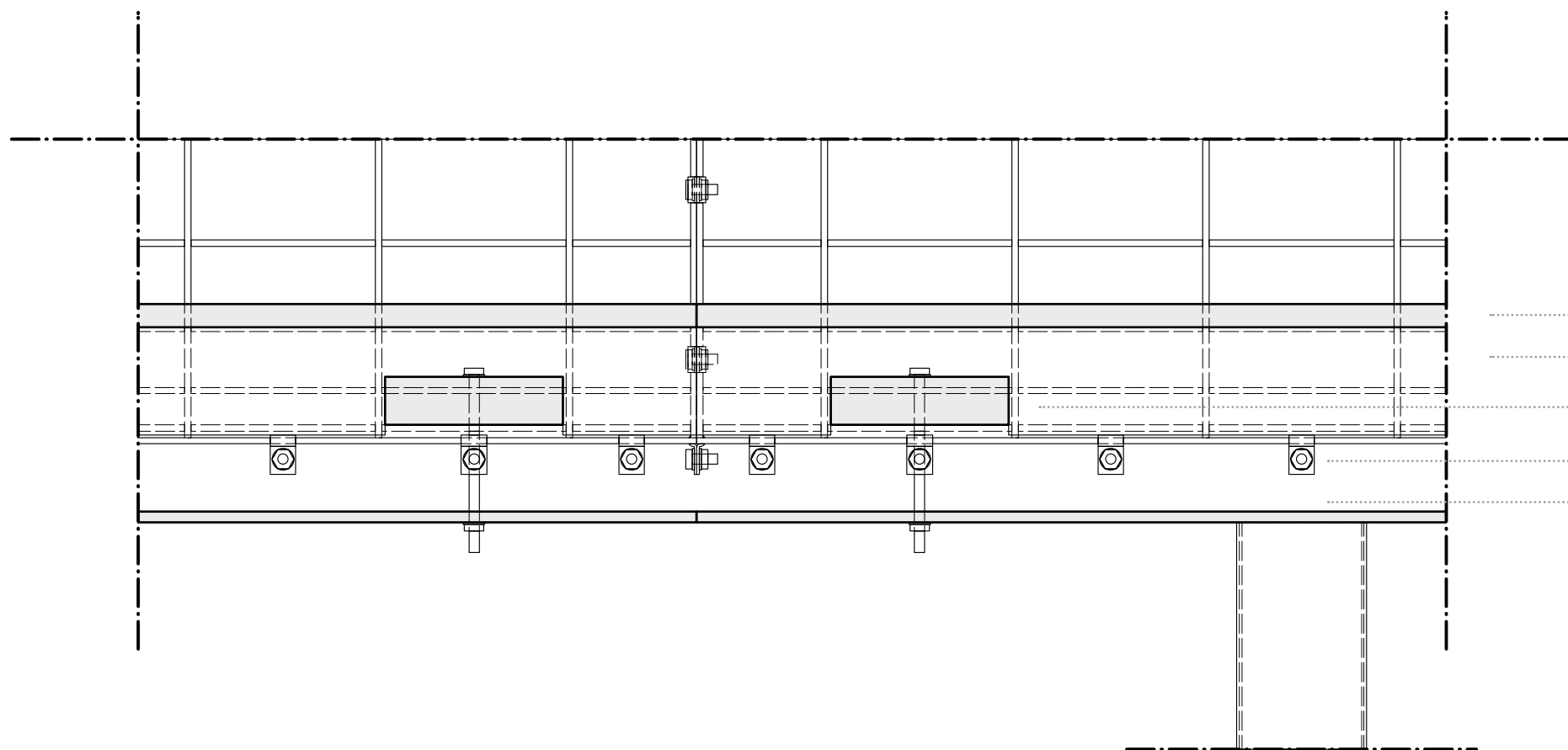
Blank gelaste buis dia. 102 mm

Blank gelaste buis dia. 98 mm

+

26

+

Plaat MP (ingezaagd): 2000 x 950 x 18 mm

Plaat MP (ingezaagd): 2000x 85 x 18 mm

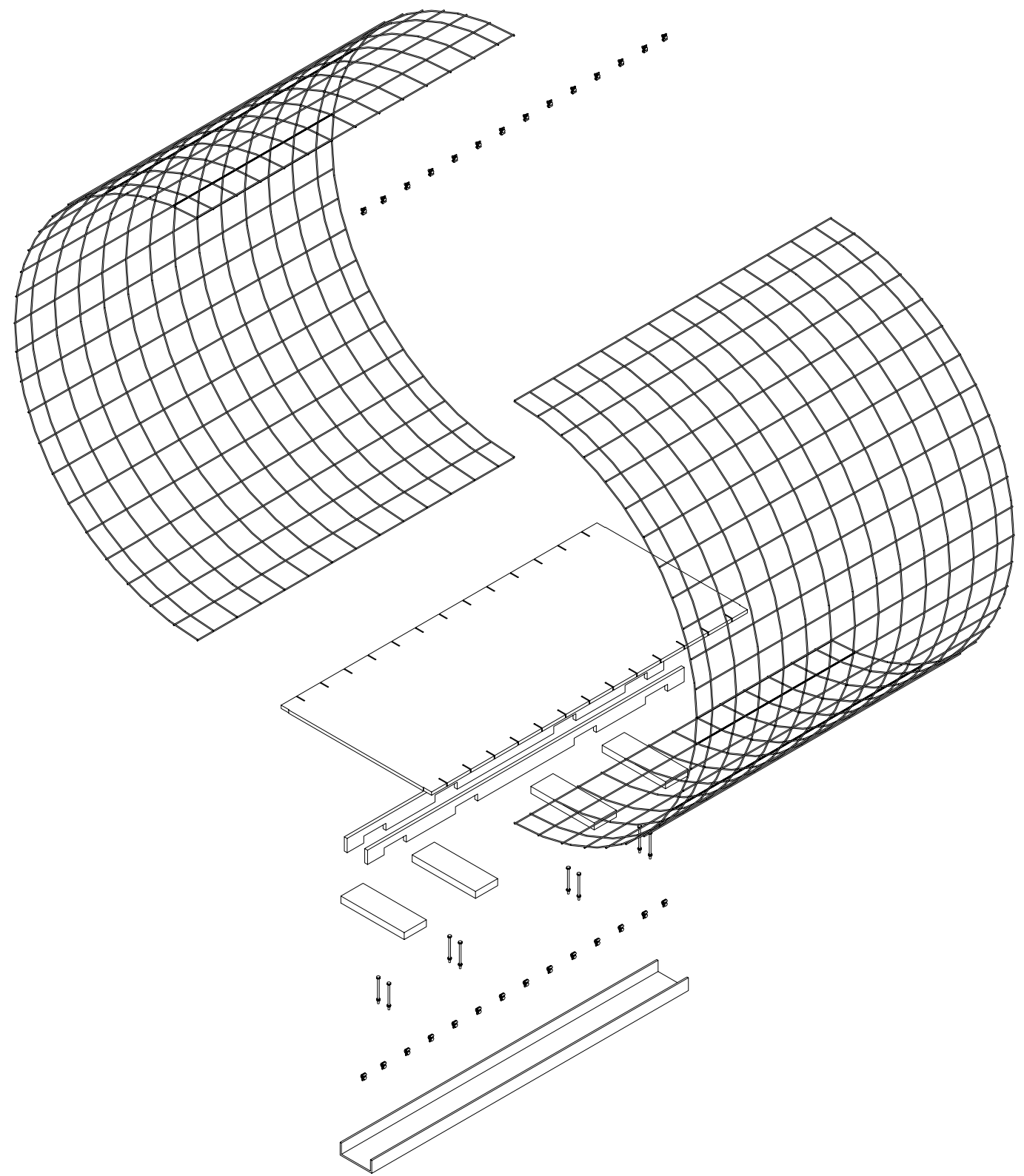
Houten balk: 38 x 140 x 400 mm

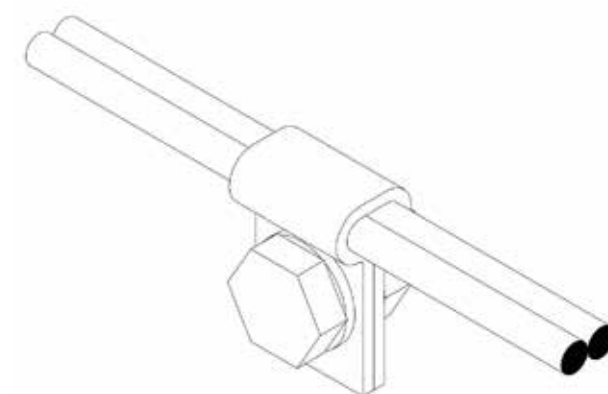
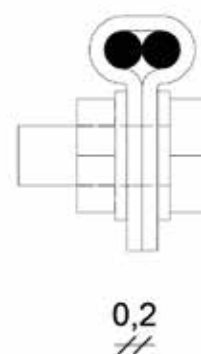
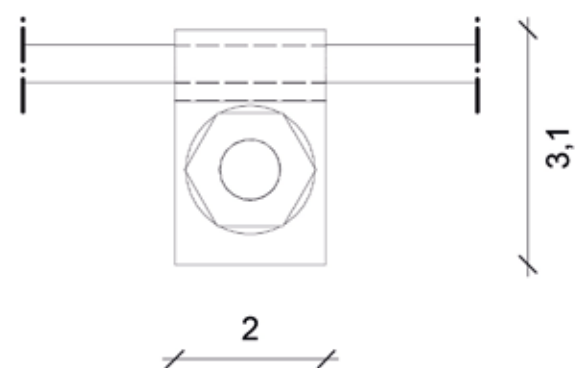
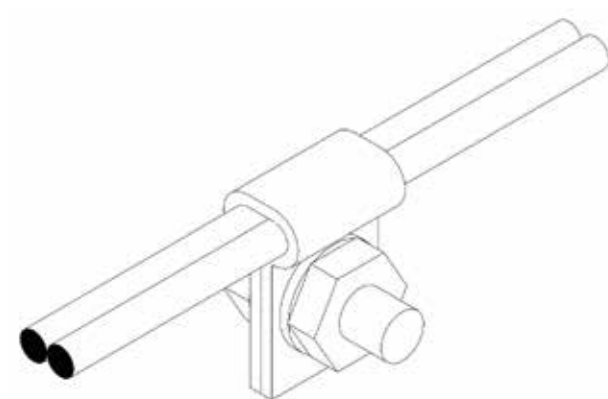
Verbindingsprofiel (custom)

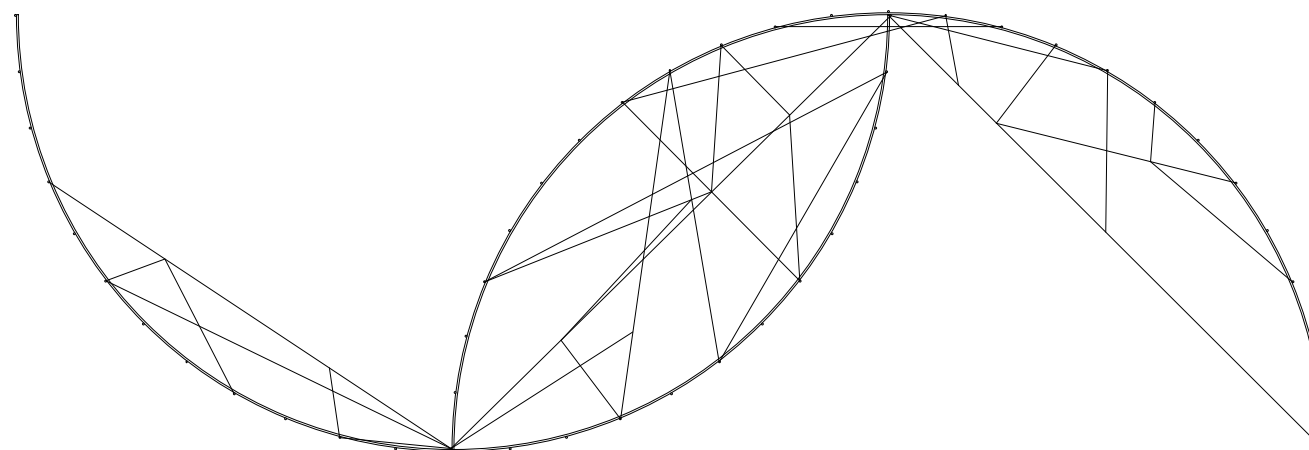
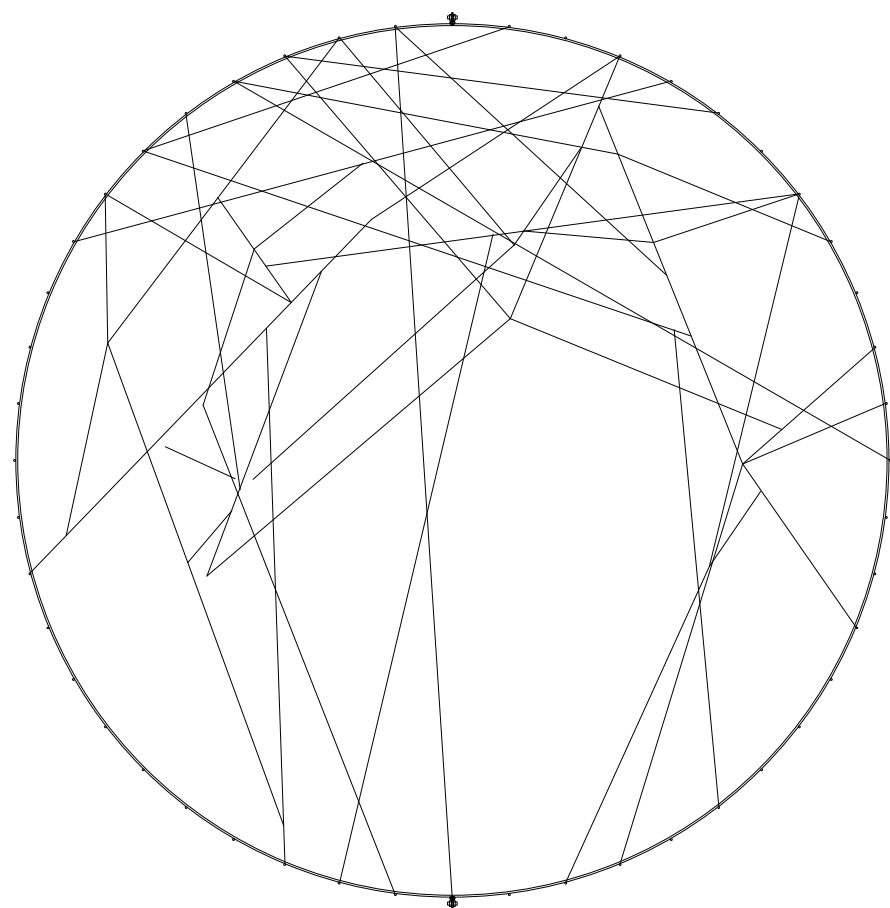
UNP profiel

- plaats voor technieken
- verlichting (bekabeling)
- audio (geheel)
- rookmachine (geheel)

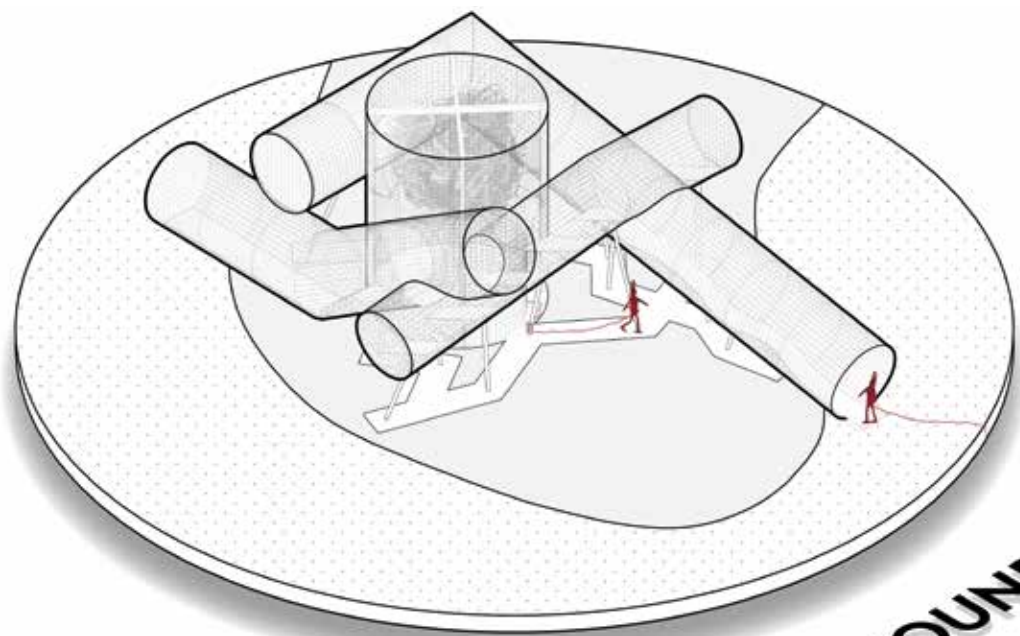
+
27
+

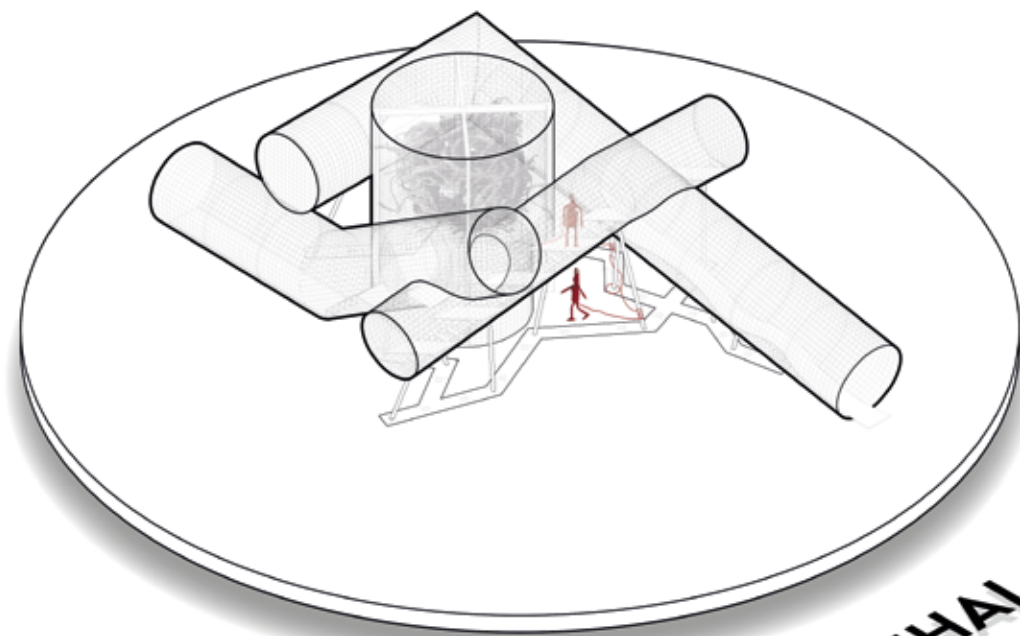

Locatie Unravel is niet locatie-specifiek maar vereist wel voldoende bewegingsruimte eromheen. Zo kan de bezoeker de installatie eerst langs de buitenkant verkennen of inschatten. Het is de bedoeling dat mijn project van buitenaf aan de ene kant niet onmiddellijk al zijn geheimen prijsgeeft, maar aan de andere kant toch de bezoeker voldoende nieuwsgierig maakt en uitdaagt om de installatie van binnenuit te ontdekken. Zowel een binnen- als buitenopstelling komen in aanmerking.

VERBEKE FOUNDATION
EXTERIEUR

FLORALIËNHAL
INTERIEUR

Verbeke Foundation

De Verbeke Foundation is een private site van moderne en hedendaagse kunst die op 1 juni 2007 geopend werd door kunstverzamelaars Geert Verbeke en Carla Verbeke-Lens in Kemzeke langs de expresweg E34 Knokke-Zelzate. Hun artistieke interesse evolueerde over de jaren heen van abstracte schilderkunst naar collages en assemblages van voornamelijk Belgische kunstenaars uit de twintigste eeuw, hedendaagse kunst en bio-art. De collage- en assemblagekunst maakt weliswaar de kern van de privéverzameling uit.

De site spreidt zich uit over 12 hectare natuurgebied met een grote vijver en 20.000 m² overdekte en tot expositieruimtes omgebouwde loodsen.

De stichting streeft er naar een plek in beweging te zijn waar cultuur, natuur en ecologie samenkomen. Ze biedt als kunstenvrijplaats ook kansen aan jonge kunstenaars die er in residentie kunnen verblijven. Een aantal installaties werd in situ gebouwd.

De initiatiefnemers omschrijven hun missie en visie als volgt: ‘Onze tentoonstellingen willen geen oase zijn. Onze presentatie is onaf, in beweging, ongepolijst, contradictorisch, slordig, complex, onharmonieus, levend en onmonumentaal, zoals de wereld buiten de museummuren’ (<https://verbekefoundation.com>).

Bij mijn locatiebezoek in mei 2020 bleek de site zeer geschikt als mogelijke buitenopstelling voor *Unravel*. Een kort gesprek met Geert Verbeke wees uit dat verschillende opties mogelijk zijn, en dat vooral de vrije keuze en argumentatie van de ontwerper hierbij van (doorslaggevend) belang is.

Na een verkenning van het uitgestrekte terrein leek mij een opstelling over een gedeelte van de vijver interessant. Deze vijver wordt langs de linker- en rechterzijde omsloten door een wandelpad waarop de looppaden van het project kunnen aansluiten. Rond de vijver bevinden zich ook her en der verspreid

enkele uitkijkpunten van waaruit de installatie kan worden waargenomen. Deze observatieposten leveren veranderende perspectieven en vele, wisselende inkijk- en doorkijkmogelijkheden. De dynamiek en de zintuiglijke beleving van het project wordt nog versterkt door de afwisseling van open en gesloten ruimtes, de speling van het natuurlijk licht en de reflecties in het water, de natuurlijke omgevingsgeluiden, geuren en de omringende fauna-flora-habitat.

Wandelpad 01 verleent ook meteen toegang tot de zone met cafetaria en de dichtbij gelegen, overdekte expositieruimtes. Als de bezoeker de ‘Wunderkammer’ van de Verbeke Foundation achter zich gelaten heeft, kent zijn verwondering zo als het ware een vervolg buiten in mijn project *Unravel*. Het mysterie van het leven ontvouwt zich verder, waarbij sommige bezoekers zich misschien de levensvraag bij uitstek zullen stellen: ‘Wie was er nu eerst, de kip of het ei?’ Want, komende van de serre met de experimentele zoektocht naar de oerkip van de Belgische kunstenaar Koen Vanmechelen (1965) loopt het kunstparcours vlot over in de omgeving waar dus een ander oerverhaal centraal staat, het labyrint.

In deze omgeving ontplooit de hybride labyrintachtige structuur *Unravel* zich tot een ruimte met verrassende wendingen die de bezoeker maximaal uitdagen. Een project dat allesbehalve louter ‘iets met touwtjes’ wil zijn. Maar een constructie met stevige touwen, draden, ‘fisherman knots’ ... die de bezoekers over het woelige water van hun bestaan naar de overkant ‘loodst’. Een constructie die overspant, maar tegelijkertijd ook overbrugt en alle modulaire delen tot één geheel samenvoegt.

Conceptbeeld - Verbeke Foundation, Kemzeke, België

Floralienhal Gent

De Floralienhal in Gent werd ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling van 1913 gebouwd als een gigantisch Eeuwfeestpaleis op de plaats waar voorheen een oud fort stond. Vandaag zijn het S.M.A.K., het ICC, 't Kuipke en de Floralienhal ruimtelijk en functioneel van elkaar gescheiden, waardoor deze laatste ook zijn iconische gehalte en magneetfunctie verloor. In het kader van het lopende masterplan voor de herwaardering van de Citadelsite wil men de hal weer zichtbaar en toegankelijk maken voor de congresgangers van Gent ICC evenals voor de bezoekers van het park, 't Kuipke, het S.M.A.K., het nabijgelegen Museum voor Schone Kunsten (MSK) en voor de geïnteresseerde toerist (<https://www.vlaamsbouwmeester.be>).

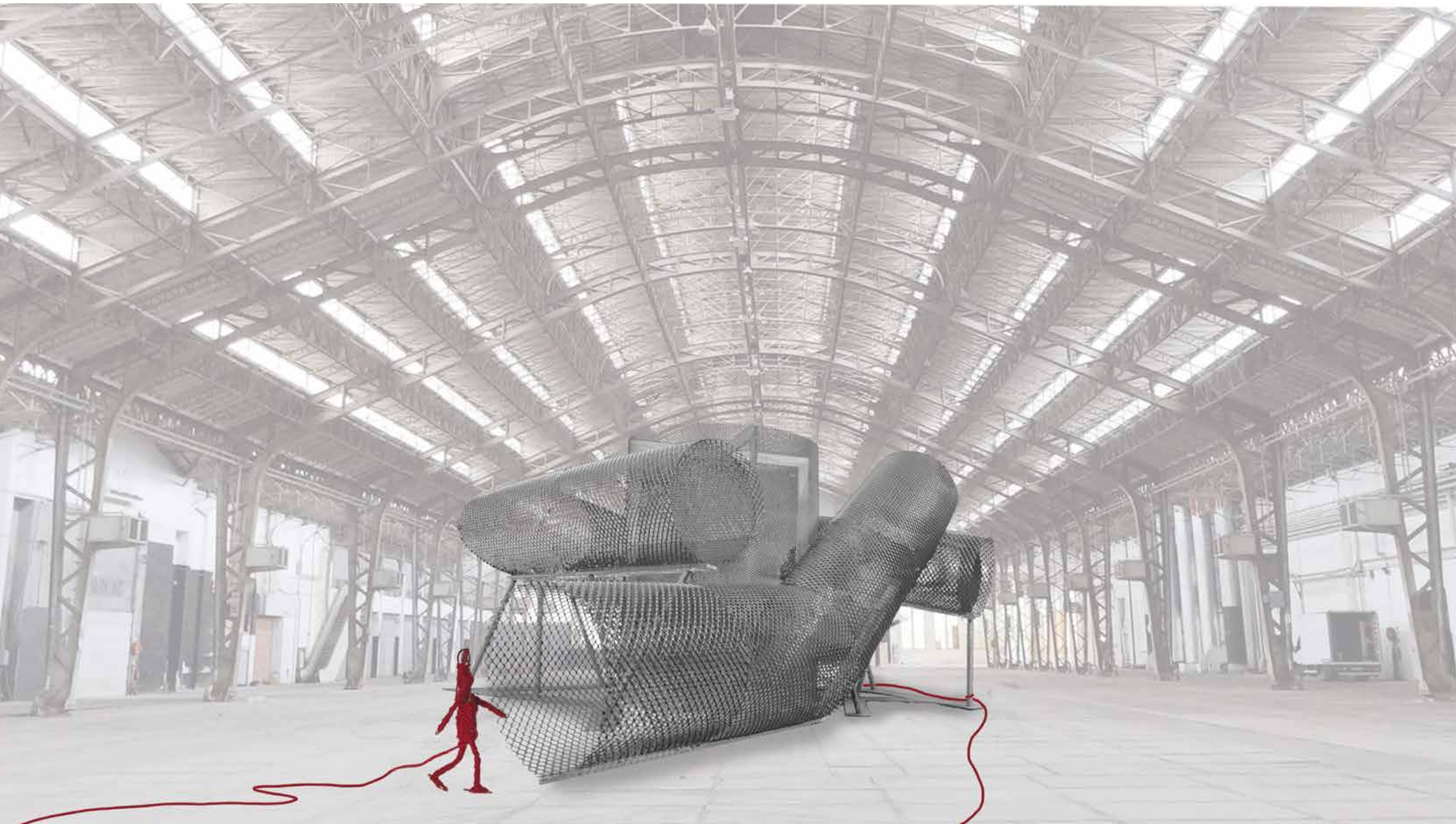
De hal trok vooral mijn aandacht omdat ze zich uitstekend leent voor de opstelling van grote artistieke installaties. Om die reden benut het aangrenzende S.M.A.K. vaak de hal om er werken van enige omvang tentoon te stellen.

In 2019 vond in de grote hal eveneens al voor de derde keer het festival van Belgische Hedendaagse kunst, de Biënnale van België, plaats waarbij een aantal niet-commerciële kunstenaarsinitiatieven uit heel België de ruimte krijgen om (grote) installatiewerken te exposeren. Volgens de website van het S.M.A.K. toont de Biënnale 'de artistieke activiteiten die buiten de norm vallen in een ruimte die ver af staat van de conventionele white cube' (www.smak.be).

In de onafgewerkte, brute structuur van de Floralienhal met (semi)-industriële karakter komt de artistiek-architecturale installatie *Unravel* volledig tot haar recht. De betonnen ondergrond is uitermate geschikt. Deze is voldoende stabiel en vereist geen bijkomende verstevigings- of funderingswerken.

Onder de looppaden kunnen gemakkelijk plaatselijk microfoons worden verstoppt om door middel van sampling een auditieve beleving te creëren.

Er is meer dan voldoende plaats en bewegingsruimte rondom. De bezoeker kan afstand nemen, erdoorheen lopen. Verschillende perspectieven en invalshoeken zijn mogelijk. Vanuit de gelijkvloerse ruimte en de traphallen in het S.M.A.K. kan er door de bezoeker binnengekeken worden in de hal, en heeft hij een zeker bird's eye view op de installatie.

Conceptbeeld - Floraliënhof, Gent, België

Berekening gewicht constructie

	gewicht/ m²	l	b	stuk	lm	opp	totaal	sub. totaal
Wapeningsnetten								
buis 1	2,02	21,7	7,23				316,45	
buis 2	2,02	11,84	6,28				149,97	
buis 3	2,02	13,34	7,23				194,54	
centrale buis	2,02	6	14,92				180,56	841,52
koppelstukken								
	m²							
buis 1	16,00	0,078	0,02	556			13,88	
buis 2	16,00	0,078	0,02	268			6,69	
buis 3	16,00	0,078	0,02	316			7,89	
centrale buis	16,00	0,078	0,02	32256			805,11	
openingen	16,00	0,078	0,02	308			7,69	841,25
UNP (200x75mm) drager								
	lm							
buis 1	25,80				21,7		559,86	
buis 2	25,80				11,66		300,83	
buis 3	25,80				14		361,20	1221,89
IPE (200x100mm) centrale buis								
	lm							
vertikaal 1	22,90				6		137,40	
vertikaal 2	22,90				6		137,40	
vertikaal 3	22,90				6		137,40	
vertikaal 4	22,90				6		137,40	
horizontaal 1	22,90				4,75		108,78	
horizontaal 2	22,90				4,75		108,78	767,15
Buis drager (Blank gelast 102x2mm)								
	lm							
drager 1	5,02				1,84		9,24	
drager 2	5,02				1,25		6,28	
drager 3	5,02				2,13		10,69	
drager 4	5,02				2,25		11,30	
drager 5	5,02				2,62		13,15	
drager 6	5,02				3,10		15,56	
drager 7	5,02				1,06		5,32	
drager 8	5,02				0,82		4,12	
drager 9	5,02				0,62		3,11	
drager 10	5,02				2,92		14,66	
drager 11	5,02				1,76		8,84	
drager 12	5,02				1,81		9,09	
drager 13	5,02				2,31		11,60	
drager 14	5,02				2,86		14,36	
drager 15	5,02				2,71		13,60	
drager 16	5,02				2,81		14,11	
drager 17	5,02				2,89		14,51	179,52

gewicht/	l	b	stuk	lm	opp	totaal	sub. totaal
Voetplaat (warmgewalst gebeitst)							
	m²						
puzzel 1	80,00				0,59	47,20	
puzzel 2	80,00				0,71	56,80	
puzzel 3	80,00				1,15	92,00	
puzzel 4	80,00				0,59	47,20	
puzzel 5	80,00				0,67	53,60	
puzzel 6	80,00				0,81	64,80	
puzzel 7	80,00				0,67	53,60	
puzzel 8	80,00				0,81	64,80	
puzzel 9	80,00				0,58	46,40	
puzzel 10	80,00				1,23	98,40	
puzzel 11	80,00				0,64	51,20	
puzzel 12	80,00				0,57	45,60	
puzzel 13	80,00				0,59	47,20	
puzzel 14	80,00				0,48	38,40	
puzzel 15	80,00				0,28	22,40	
puzzel 16	80,00				0,8	64,00	
puzzel 17	80,00				0,76	60,80	
puzzel 18	80,00				0,48	38,40	
puzzel 19	80,00				0,65	52,00	
puzzel 20	80,00				0,81	64,80	
puzzel 21	80,00				0,94	75,20	
puzzel 22	80,00				0,48	38,40	
puzzel 23	80,00				0,33	26,40	
puzzel 24	80,00				0,48	38,40	
puzzel 25	80,00				0,62	49,60	
puzzel 26	80,00				0,48	38,40	
puzzel 27	80,00				0,59	47,20	1423,20
Bouten (incl. moer + rondellen)							
	m²						
moerbout M8 8x20mm	0,02		33396			500,94	
moerbout M8 8x140mm	0,08		166			13,28	514,22
Touw (VH)							
	lm						
gangpad	0,04			37595		1315,83	
nest	0,04			2966		103,81	1419,64
Hout							
	m²						
multiplex	11,7				33,71	394,41	
st							
balken	0,96		83			79,68	474,09
Dampscherm							
	m²						
dampscherm	0,08	7,95	7,23			4,60	4,60
TOTAAL						7687,07	7687,07

+
39
+

Touw: sisal

In het Alfabet links in het menu staan bij de letter S meerdere soorten Sisaltouw vermeld. Sisal is een touw van een harde en sterke natuurlijk vezel en verkrijgbaar in verschillende diktes. Wij leveren dit touw op tros van 220 meter of elke lengte (aan een stuk) tegen een meterprijs. Let op, op maat afgesneden touw geldt als maatwerkproduct en valt niet onder het herroepingsrecht. In het linkermenu op deze site bij de letter S staat bij Sisal veel belangrijke technische informatie over dit touw.

Breeksterkte (ongeveer) en gewicht per tros van 220 meter:
4 mm 125 kg - 4,2 kg
6 mm 245 kg - 6,6 kg
8 mm 408 kg - 11,0 kg
10 mm 714 kg - 15,4 kg
12 mm 1.082 kg - 24,2 kg
14 mm geen opgave breeksterkte - circa 31 kg
16 mm geen opgave breeksterkte en gewicht
40/44 mm 9.000 kg - 350 kg

- Type product:**
Touw
- Indeling:**
DIEREN - Kat - Sisaltouw
DIEREN - Koeien
Sisal
- Eigenschappen:**
Brandvertragend
Rotgevoelig
- Toepassingen:**
Dieren
Katten

Touw: getorste synthetische hennep

Touw 100% polypropyleen imitatiehennep, gestrand. Dit synthetische touw is gemaakt van zogenaamd getextureerd polypropyleen stapelgaren (ook henneplook synthetische touw of Spleitex® genoemd). Het is perfect geschikt voor zowel buiten als binnen. Het synthetische hennepdouw heeft een zeer goede prijs-kwaliteitverhouding, het heeft een goede grip, het is zeer waterdicht, zeer licht en zwevend. Het is echter niet te bestendig tegen slijtage en hoge temperaturen. Het synthetische hennepdouw is visueel en tactiel bijna niet te onderscheiden van een natuurlijk hennepdouw, maar het biedt wel enkele voordelen: de geur is neutraal, het absorbeert geen vocht (bijvoorbeeld zweethanden), het reinigt zichzelf met een vochtige doek, vandaar een zeer eenvoudig onderhoud.

Wapening op maat

5000

2000

Type	Langs wapening maaswijdte [mm]	Langs wapening diameter [mm]	Dwars wapening maaswijdte [mm]	Dwars wapening diameter [mm]	Wapenings doorsnede [mm²/m]	Lengte [m]	Breedte [m]	Oppervlak [m2]	Werkend oppervlak [m2]	Gewicht per stuk [kg]
P 130 A	150	5	150	5	130	5.00	2.00	10.00		20.17

P 130 A

STAALgoed handel B.V.

Buitenweistraat 2 3372 BC

Hardinxveld-Giessendam

Tel.: 0184-62 03 50

info@betonstaal.nl

